

Antecedents

Decret llei 12/2025, de 3 de juny, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

Tram. 203-00018/15

Reg. 42527 / Admissió a tràmit de la iniciativa: Mesa del Parlament, 10.06.2025

DOCUMENTACIÓ	Pàgines
Índex de la documentació aportada a l'expedient.	2
1. Text del Decret llei aprovat en la sessió extraordinària del Govern de data 03.06.2025	3-11
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 05.06.2025	12-19
3. Certificat del secretari del Govern de 03.06.2025	20
4. Certificat del secretari general de DTER donant vip expedient de 05.06.25	21
5. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'urbanisme, de data 02.06.2025	22-26
6. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'energia, de data 02.06.2025	27-35
7. Informe jurídic àmbit d'urbanisme de data 02.06.2025	36-40
8. Informe jurídic àmbit d'energia de data 02.06.2025	41-61

Índex de documents corresponents a l'expedient del Decret llei 12/2025, de 3 de juny, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

Doc. Núm.	Concepte
-----------	----------

-
01.	Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de data 3 de juny de 2025
02.	Publicació del Decret llei al DOGC de data 5 de juny de 2025
03.	Certificat del secretari del Govern de data 3 de juny de 2025
04.	Certificat del secretari general del DTER donant vip expedient de data 5 de juny de 2025
05.	Informe justificatiu previst a l'art. 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'urbanisme, de data 2 de juny de 2025
06.	Informe justificatiu previst a l'art. 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'energia, de data 2 de juny de 2025
07.	Informe jurídic àmbit d'urbanisme de data 2 de juny de 2025
08.	Informe jurídic àmbit d'energia de data 2 de juny de 2025

Decret llei

/2025, de 3 de juny, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

El president de la Generalitat de Catalunya,

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

I

El passat 28 d'abril de 2025, a les 12.33, es va produir una apagada elèctrica massiva que va afectar tot Catalunya, la resta de l'Estat espanyol i també Portugal. El tall de subministrament va paraitzar temporalment la vida social i econòmica, ja que va afectar notablement tant el transport ferroviari de metro, tren i tramvia, com el transport per carretera per la interrupció del funcionament dels semàfors i altres elements electrònics de senyalització. Les indústries, els comerços i la majoria d'edificis d'oficines també van haver d'aturar l'activitat arran de la manca de subministrament elèctric, com també per la caiguda dels serveis de telecomunicacions.

A partir de les 14 hores es va anar restablint progressivament el servei, que va quedar pràcticament normalitzat cap a la 1.30 del dia 29 d'abril.

Segons les dades de l'Institut Català de l'Energia, l'any 2024 Catalunya va produir 38.997 GWh d'energia elèctrica, la dada més baixa de producció neta d'energia elèctrica des del 2001. Les renovables, comptant l'autoconsum elèctric, van cobrir un 21,6% de la demanda elèctrica catalana, de la qual un 8,9% va ser hidroelèctrica, un 7,1% eòlica, un 4,5 % de fotovoltàica i un 1% d'altres renovables. La demanda elèctrica en barres de central, al seu torn, va ser de 44.732 GWh. Per tant, el 2024 Catalunya va haver d'importar 5.734 GWh, un 12,8% de la seva demanda elèctrica, el percentatge més alt des de l'any 2010. La implantació de renovables necessita accelerar per tal de complir amb els objectius fixats per la Prospectiva Energètica de Catalunya.

II

Amb l'objectiu de minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les que cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i que totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquests tres objectius.

Pel que fa a la competitivitat, la manera més barata de generar energia elèctrica és la generació renovable. Segons l'informe del juny del 2024 sobre el cost anivellat de l'energia, de l'entitat Lazard, referent en la matèria, les energies solar fotovoltàica (29-92 \$/MWh) i eòlica terrestre (27-73 \$/MWh) són les fonts més barates d'obtenir energia elèctrica. Aquests

costos contrasten amb els de les tecnologies convencionals, com ara el cicle combinat de gas (45-108 \$/MWh), el carbó (69-168 \$/MWh) o la nuclear (142-222 \$/MWh).

Quant a la sostenibilitat, es fa absolutament imprescindible prendre mesures per reduir la petjada de carboni del sector energètic, un dels principals responsables del canvi climàtic globalment. Tal com destaca el Panel Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (IPCC), la manera més ràpida, eficaç i eficient de combatre el canvi climàtic és mitjançant la instal·lació de centrals solars fotovoltaïques i eòliques.

Finalment, un sistema energètic segur passa per obtenir l'energia de fonts autòctones, de forma que es redueixi la dependència de combustibles que venen de fora de les fronteres de la Unió Europea i que estan sotmesos al risc de tensions geopolítiques, com va quedar palès amb la pujada extrema del preu del gas natural arran de la invasió russa d'Ucraïna el febrer del 2022. Per contra, les energies eòlica, solar i hidràulica, en tant que fan servir el vent, el sol i l'aigua, permeten generar energia de forma local i reduir, per tant, la dependència energètica. Així mateix, un sistema energètic segur ha de garantir el subministrament de qualitat, mitjançant les renovables, l'emmagatzematge, les xarxes intel·ligents i la gestió de la demanda.

Tanmateix, hi ha mesures que cal adoptar de manera immediata, i que resulten especialment rellevants, necessàries i urgents després de l'alteració generalitzada del subministrament elèctric a la península Ibèrica del dia 28 d'abril de 2025, per reduir el risc que es torni a produir una situació similar.

Atès que l'energia eòlica i solar fotovoltaica són tecnologies no gestionables, que per funcionar depenen de la presència d'un factor extern i natural, com és el vent o el sol, es fa necessari completar aquestes tecnologies amb d'altres que, sense perdre de vista la sostenibilitat i la competitivitat, permetin assolir un sistema 100 % renovable i suficientment flexible per poder respondre a les variacions de generació solar o eòlica, així com per dotar el sistema elèctric de millor control de tensió i freqüència.

Sens perjudici de les mesures que es puguin adoptar en l'àmbit europeu i estatal per fer més resiliència la xarxa elèctrica i per reforçar els tallafocs per tal que una incidència en algun punt de la xarxa no causi una apagada general com la del 28 d'abril de 2025, Catalunya té competències per incidir en la reducció dels riscos de desconnexió del sistema elèctric i per estimular el desenvolupament d'elements de gestionabilitat d'aquest sistema, establint un marc regulatori clar i eficient que permeti dotar de seguretat jurídica la tramitació d'aquests projectes.

Un element clau per a la gestionabilitat del sistema són les bateries, que permeten emmagatzemar energia i també serveixen com a sistema de recolzament en cas d'interrupció del subministrament. Les bateries redueixen el risc d'apagada al sistema elèctric, poden funcionar en illa en cas d'apagada per tal que el consumidor continuï disposant de subministrament d'energia elèctrica i, en el cas de les bateries d'una certa mida, poden contribuir a la recuperació del subministrament elèctric del sistema en cas d'apagada. És per això que es fa imprescindible aclarir el marc normatiu de les bateries i dotar-lo de més seguretat jurídica, introduint canvis a la seva tramitació urbanística i energètica, de manera que les empreses desenvolupadores dels projectes, els ajuntaments i la ciutadania tinguin un marc normatiu clar que no generi cap dubte respecte de la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions i que permeti accelerar-ne la implementació amb totes les garanties per a tots els actors implicats. Com que les bateries són un element relativament nou, que gràcies a la baixada de costos dels últims anys s'ha convertit en viable, la legislació catalana no regulava fins ara aquest tipus d'instal·lacions de manera clara. Qüestions com el procediment que cal seguir, la normativa aplicable tant energètica com urbanística, o qüestions relacionades amb la potència i la connexió a efectes d'expropiacions o de normativa aplicable, fan

imprescindible, per la construcció d'aquest tipus de centrals, comptar amb una normativa específica i clara.

Actualment hi ha a Catalunya 94 projectes d'emmagatzematge mitjançant bateries en tramitació de competència catalana, dels quals 87 són de bateries independents (*stand-alone*) i 7 són projectes de bateries híbrids amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 920,48 MW i els segons 21,72 MW.

A més, la Comissió Europea ha aprovat recentment el programa d'ajuts a centrals d'emmagatzematge a Espanya, dotat amb 700 milions d'euros, i el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha manifestat la seva intenció d'accelerar els terminis de convocatòria i atorgament. Aquesta convocatòria pretén incentivar entre 80 i 120 projectes d'emmagatzematge, que sumin un total d'entre 2,5 i 3,5 GW i que permetin aconseguir un suport de fins al 85 % de la inversió. L'incident del 28 d'abril de 2025 ha posat en relleu la necessitat que Catalunya reguli amb caràcter urgent el procediment d'autorització d'aquestes instal·lacions per tal d'afavorir la captació immediata d'inversions de bateries al seu territori, de forma que es doti de major resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya.

Addicionalment, cal adoptar una mesura en relació amb la tramitació de projectes renovables que n'asseguri una finalització ràpida, per tal d'evitar que projectes que es troben en un estat avançat de tramitació acabin en desistiment. De fet, ja hi ha 70 projectes renovables, que sumen 800 MW, que han renunciat a les seves autoritzacions, i aquesta xifra continua pujant davant la impossibilitat de traspasar les autoritzacions a tercers. La situació de dràstica baixada de preus de l'electricitat, molt més baixos dels que preveia el mercat de futurs per al 2025, especialment durant els mesos d'abril i maig, amb preus de captura de l'energia solar de 4,52 EUR/MWh durant l'abril i de -1,34 EUR/MWh al maig, ha fet que alguns inversors, així com el sector bancari, estableixin criteris més exigents per invertir en instal·lacions renovables o finançar-ne, sobretot les de tecnologia solar fotovoltaica. Aquesta situació afavoreix que alguns inversors decideixin abandonar els seus projectes i, per tant, que es perdi tot l'esforç de tramitació i el punt de connexió de la instal·lació, cosa que posaria en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de renovables per l'any 2030. Es constata, així, la urgència a evitar la desafectació d'inversors i financers en aquest sector, que redunda en l'increment dels riscos de desconexió elèctrica que és necessari minimitzar.

La normativa catalana va establir, mitjançant el Decret Llei 16/2019, la impossibilitat de transmetre l'autorització energètica d'una instal·lació de generació fins que la instal·lació comptés amb l'acta de posada en marxa definitiva. Aquesta mesura, adoptada en un moment de molt interès inversor en renovables, pretenia encertadament impedir que la transmissió de permisos es convertís en una activitat especulativa que generés sobre costos i rebuig territorial pels múltiples canvis de mans dels projectes, tal com s'observa a d'altres comunitats autònomes. Tanmateix, en el moment actual de preus de l'energia molt baixos o fins i tot negatius per l'entrada de les renovables al sistema elèctric ibèric, que fan baixar els preus de l'energia elèctrica, la situació inversora és justament la contrària, per la qual cosa es fa necessari crear els mecanismes jurídics per garantir que els inversors que obtenen una rendibilitat més baixa de la necessària per fer el projecte o els que no aconsegueixen del banc el finançament necessari per invertir, puguin transmetre aquesta autorització, de forma que el projecte i tota la tramitació feta fins al moment de la transmissió es puguin mantenir en cas que, si es troba algun inversor amb més visió de llarg termini o exigències de rendibilitat més baixes, pugui continuar la tramitació i construcció del projecte. Cal tenir en compte, a més, que el Reial decret Llei 23/2020, de 23 de juny, estableix unes fites que s'han d'anar complint en el desenvolupament dels projectes per no perdre el punt de connexió a la xarxa, i per tant, no és possible simultaniejar-lo amb la tramitació en espera de temps de finançament més favorable. Els promotors es veuen abocats a desistir del projecte, i resulta urgent, per tant, que hi hagi l'opció de transmetre aquesta autorització i que un tercer en millor situació

financera o amb unes exigències de rendibilitat més moderades pugui assumir la construcció del projecte.

III

La urgència i el caràcter extraordinari de les mesures contingudes en el present Decret llei es justifiquen per la necessitat d'adoptar iniciatives que contribueixin, en el moment actual, a l'increment de la fortalesa i la resiliència del servei elèctric a Catalunya amb la màxima celeritat, amb l'objectiu de prevenir possibles noves incidències en la xarxa com l'esdevinguda el passat 28 d'abril de 2025, i que, si aquestes es tornessin a donar, puguin garantir una recuperació immediata o una reducció important del temps de recuperació de l'operativitat del sistema elèctric, així com d'accelerar de manera urgent la implantació de noves instal·lacions d'energies renovables.

Atès que la transformació del sistema energètic requereix processos administratius i de desenvolupament que no en permetran una implementació immediata malgrat la necessitat peremptòria que existeix, es fa urgent l'adopció de mesures que estableixin al més aviat possible un marc regulador clar i fiable que generi les condicions i la seguretat jurídica necessàries per incentivar els agents del sector a emprendre projectes per a la instal·lació de sistemes d'emmagatzematge energètic.

En aquest sentit, cal incorporar a la normativa catalana el que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'Energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica. Això permetrà limitar els motius per plantejar objeccions jurídiques a les noves instal·lacions durant el procés de tramitació i en facilitarà i accelerarà la tramitació administrativa.

En matèria urbanística, aquest reconeixement constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació en sòl no urbanitzable, i, alhora, permet introduir en la normativa urbanística la concreció de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica com a sistema urbanístic de serveis tècnics. Aquesta categorització permetrà aclarir les vies de tramitació dels projectes per a la implantació de les noves instal·lacions en sòl no urbanitzable, que en constitueix l'àmbit d'aplicació, i alhora agilitzarà la tramitació administrativa que correspongui. D'altra banda, també es proposa la modificació de la normativa urbanística en relació amb aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, supòsit en el qual se n'estableix l'assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic, de forma que es mantindrà la seva naturalesa de zona.

A més de la urgència d'aquestes mesures que ha posat en evidència l'incident del 28 d'abril de 2025, les declaracions d'emergència climàtica que han adoptat les institucions europees, estatals i el Govern de la Generalitat de Catalunya, les quals propugnen l'adopció de mesures urgents i estructurals per accelerar la transició energètica i mitigar els efectes del canvi climàtic mitjançant, entre altres, el desplegament d'instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable, també justifiquen l'adopció de les mesures que es proposen en aquest Decret llei.

Pel que fa als canvis introduïts al Decret llei 16/2019, tenen l'objectiu de regular el procediment de tramitació de bateries dins del marc regulador dels projectes energètics, de forma que quedi clar com tramitar aquest tipus d'instal·lacions tant per part dels operadors com dels poders públics i la ciutadania. Es tracta d'una mesura que s'ha d'adoptar per via d'urgència, arran de l'episodi de l'apagada del 28 d'abril del 2025, amb l'objectiu d'accelerar la tramitació dels projectes de bateries, i que es puguin connectar al més ràpid possible, per així dotar de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. Sense un

procediment clar, els projectes de bateries presentats corren el risc d'aturar-se o bloquejar-se davant de la manca de regulació clara.

Dins d'aquestes mesures s'inclou l'exempció d'autorització administrativa prèvia per a instal·lacions de fins a 500 kW; facilitar la implantació de plantes solars fotovoltaïques en sòl agrari; incloure explícitament els sòls antropitzats com a ubicacions d'aquesta tipologia d'instal·lacions; clarificar els criteris aplicables a les ofertes de participació local; reduir terminis de tramitació i evitar duplicitats de tràmits.

Amb el mateix objectiu, es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, per introduir les bateries dins del seu àmbit d'aplicació com a serveis tècnics considerats infraestructures d'utilitat pública o interès social quan es tracti d'implantacions en sòl no urbanitzable, i la condició de serveis tècnics en zona quan es tracti de sòl urbà i, alhora, per aclarir el règim urbanístic que els és aplicable, de forma que la seva tramitació es pugui dur a terme de manera àgil i amb garanties.

Finalment, es modifica l'article 21 del Decret Llei 16/2019, de manera urgent, ja que hi ha renúncies a projectes renovables davant de la impossibilitat de transmetre les autoritzacions en una situació de preus energètics extraordinàriament baixos, i aquesta situació impedeix que molts projectes siguin finançats i construïts. Només obrir la possibilitat de transmetre les autoritzacions de manera immediata pot evitar el desistiment d'aquests projectes, molts dels quals estan a punt d'arribar a fites de connexió que els farien perdre el punt de connexió si no avancen en la tramitació.

IV

L'article 1 declara, seguint el que estableix la normativa europea, l'interès públic superior dels projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió, i en precisa el redactat pel que fa a la prioritat dels sistemes d'emmagatzematge en la planificació i la concessió d'autoritzacions.

L'article 2 incorpora una sèrie de canvis al Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, per incloure les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries al seu àmbit d'aplicació, i deixa clar el procediment que cal aplicar tant a les bateries híbrides amb instal·lacions renovables com a les independents. Així mateix, es produeixen algunes modificacions tendents a accelerar el procediment de tramitació per tal d'augmentar la potència instal·lada tant renovable com de bateries, i així dotar de més capacitat i resiliència el servei de subministrament elèctric.

L'article 3 inclou modificacions a la normativa urbanística, amb el mateix objectiu d'actualitzar-la amb la incorporació de les centrals d'emmagatzematge, per donar claredat i seguretat al procediment d'autorització urbanística per a aquest tipus de centrals. Es fa necessari incorporar aquesta regulació de manera urgent, per tal d'aconseguir la implantació d'instal·lacions de bateries de manera ràpida i dotar així de més resiliència el subministrament elèctric català, protegint-lo davant de possibles noves incidències a la xarxa elèctrica com la del passat 28 d'abril.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya; de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern; a proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Priorització de la construcció i explotació d'instal·lacions d'energies renovables i d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, i reconeixement del seu interès públic superior

En el procés d'atorgament d'autoritzacions per a la construcció i explotació d'instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, i mentre no s'assoleixi la neutralitat climàtica de Catalunya, quan es porti a terme la ponderació dels interessos concurrents, s'ha de considerar que aquestes tenen un interès públic superior i que contribueixen a la salut i la seguretat públiques. Això no obstant, quan l'execució o l'explotació de les instal·lacions afecti la protecció de les espècies l'acord que aprovi el projecte ha d'establir les mesures compensatòries adequades, incloses les de caràcter financer, que garanteixin un estat de conservació favorable o el restabliment d'aquest estat.

Article 2

Modificació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables

Es modifica el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, en els termes següents:

2.1 Es modifica l'apartat 1 de l'article 6, que passa a tenir la redacció següent:

«6.1 Aquest capítol és aplicable a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables i sobre sòls antropitzats, que són sòls degradats i transformats però abandonats per l'activitat que en va provocar la transformació:

»a) Parcs eòlics: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de la força del vent, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, amb autoconsum o sense, constituïdes per un aerogenerador o una agrupació d'aquests interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica. Formen també part del parc eòlic les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació del parc i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

»b) Plantes solars fotovoltaïques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaïca els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

»c) Les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries híbrides amb les instal·lacions de les lletres a i b.»

2.2 S'afegeix un supòsit, el 4t, a la lletra b de l'apartat 3 de l'article 9, amb el contingut següent:

«4t. Quan, d'acord amb l'anàlisi d'afectacions agràries que ha d'aportar el promotor del projecte i que ha de validar el departament competent en matèria d'espais agraris, es justifiqui que la dimensió de l'espai classificat amb Classe de Capacitat Agrològica I o II no permet una explotació agrícola viable i que s'adoptin les mesures compensatòries per la pèrdua de producció de la superfície ocupada per la planta fotovoltaïca. La potència fotovoltaïca ubicada a Classe I i II no pot superar els 5 MW.»

2.3 Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 9 bis, que passen a tenir la redacció següent:

«9 bis 1. En els projectes de parcs eòlics de potència superior a 10 MW i plantes solars fotovoltaïques de potència superior a 5 MW, situats a terra i en sòl no urbanitzable, el promotor

ha d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que ha presentat una oferta de participació local i la disponibilitat o el compromís de disponibilitat de més del 50 % dels terrenys agrícoles privats sobre els quals es projecta la instal·lació solar o sobre els quals es projecta la fonamentació dels aerogeneradors, incloses les subestacions elèctriques, i exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

»En el cas d'hibridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries, a l'efecte del present article no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge.

»9 bis 2. L'oferta de participació local consisteix a oferir la possibilitat de participar, com a mínim en un 20 % de la propietat del projecte o del seu finançament, a les persones físiques (directament o a través d'una societat vehicle que les agrupi) i jurídiques, públiques o privades, radicades en el municipi en el qual es pretén situar la instal·lació, o en els municipis limítrofs a aquest o els que pertanyin a la mateixa comarca. En el cas que a l'oferta de participació local hi inverteixi una empresa energètica pública en la qual l'Administració pública tingui una participació majoritària, i aquesta tingui un àmbit d'actuació supramunicipal, s'entendrà complert el requisit de presència local sempre que la planta s'ubiqui en una zona que estigui dins el seu àmbit d'actuació.»

2.4 Es modifica l'article 14.3, que passa a tenir la redacció següent:

«14.3. Per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització energètica i la declaració d'impacte ambiental, la persona promotora ha d'acreditar que disposa, com a mínim, de l'acord amb els propietaris del 85 % de la superfície privada ocupada pel parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o la instal·lació híbrida d'emmagatzematge amb bateries. En cas contrari, la declaració d'utilitat pública s'ha de sol·licitar un cop obtinguda l'autorització energètica. Als efectes del percentatge anterior, no computa la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació.»

2.5 Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 15, que passen a tenir la redacció següent:

«15.2 Un cop esmenades totes les deficiències, l'òrgan competent en matèria d'energia inicia el tràmit d'informació pública durant un període de trenta dies. L'anunci d'informació pública ha de detallar que té efectes sobre els procediments administratius següents: el procediment per a l'obtenció de l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o instal·lació híbrida d'emmagatzematge mitjançant bateries i, si escau, per a la seva declaració d'utilitat pública; el procediment per a l'autorització del projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable, i el procediment d'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaica.»

«15.5 El departament competent en matèria d'energia, en el termini de 15 dies, ha de traslladar les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública i les respostes de la persona promotora als departaments competents en matèria d'urbanisme, de paisatge i d'avaluació ambiental i als ajuntaments afectats perquè, en el termini de quinze dies, puguin formular les seves observacions.»

2.6 Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 21, que passa a tenir la redacció següent:

«21.1 Tant l'autorització administrativa prèvia com la de construcció, com l'autorització d'explotació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica es poden transmetre amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria d'energia.

»La transmissió d'accions o participacions de la societat titular de l'autorització no requereix autorització prèvia.

»La sol·licitud de transmissió d'autoritzacions ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

»- Documentació que permeti acreditar la capacitat legal, tècnica i econòmica en els termes establerts en la legislació bàsica del sector elèctric.

»- Declaració de la persona titular de l'autorització en què manifesti la seva voluntat de transmetre l'autorització a favor de la persona adquirent o escriptura pública de transmissió de titularitat.»

«21.3 La resolució sobre la transmissió de l'autorització es dicta i notifica en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt, la sol·licitud s'entén denegada. En cas que ja s'hagi aprovat el projecte d'actuació específica, l'eficàcia de la resolució queda condicionada a la constitució de la fiança a què fa referència l'article 19.»

2.7 S'afegeix una disposició addicional, la quarta:

«Disposició addicional quarta

»*Règim d'intervenció administrativa de les modificacions de les activitats derivades de la implementació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats*

»La implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats que disposen d'autorització ambiental o de llicència ambiental d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, té la consideració de modificació no substancial sense conseqüències per a les persones ni per al medi ambient. Aquestes modificacions han de figurar a les actes d'inspecció ambiental o de control periòdic.»

2.8 S'afegeix una disposició addicional, la cinquena

«Disposició addicional cinquena

»*Instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independent mitjançant bateries*

»1. Les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents mitjançant bateries (*stand-alone*) s'autoritzen seguint el procediment que estableix el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que el substitueixi.

»2. L'avaluació ambiental del projecte efectuada en el procediment d'autorització energètica té efectes en el procediment urbanístic, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.»

Article 3

Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en els termes següents:

3.1 Es modifica el títol de l'article 9 *bis* i s'hi afegeix un apartat, l'1 *bis*, amb el text següent:

«Normes d'aplicació directa sobre instal·lacions per a l'aprofitament d'energies renovables, instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries i la rehabilitació d'edificacions»

»1 *bis*. En les zones que el planejament urbanístic destini a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica s'admeten, amb informe dels organismes competents en matèria de riscos sense necessitat de modificar el planejament, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries i les instal·lacions de producció d'energies renovables d'autoconsum, que han de respectar la normativa urbanística i sectorial aplicable.»

3.2. Es modifica la lletra *b* de l'apartat 5 *bis* de l'article 34 , que resta redactat de la manera següent:

«b) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica renovable amb una potència superior a 100 kW, estiguin o no connectades a les xarxes de transport o de distribució d'electricitat, i, sense límit de potència, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica, així com les seves infraestructures de connexió.»

3.3 Es modifica la lletra *g* de l'apartat 3 de l'article 53, que resta redactat de la manera següent:

«g) Instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries.»

Disposició final
Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi el facin complir.

Barcelona, 3 de juny de 2025

Salvador Illa i Roca
President de la Generalitat de Catalunya

Sílvia Paneque i Sureda
Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

Decret llei 12/2025, de 3 de juny, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

El president de la Generalitat de Catalunya,

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Exposició de motius

I

El passat 28 d'abril de 2025, a les 12.33, es va produir una apagada elèctrica massiva que va afectar tot Catalunya, la resta de l'Estat espanyol i també Portugal. El tall de subministrament va paralitzar temporalment la vida social i econòmica, ja que va afectar notablement tant el transport ferroviari de metro, tren i tramvia, com el transport per carretera per la interrupció del funcionament dels semàfors i altres elements electrònics de senyalització. Les indústries, els comerços i la majoria d'edificis d'oficines també van haver d'aturar l'activitat arran de la manca de subministrament elèctric, com també per la caiguda dels serveis de telecomunicacions.

A partir de les 14 hores es va anar restablint progressivament el servei, que va quedar pràcticament normalitzat cap a la 1.30 del dia 29 d'abril.

Segons les dades de l'Institut Català de l'Energia, l'any 2024 Catalunya va produir 38.997 GWh d'energia elèctrica, la dada més baixa de producció neta d'energia elèctrica des del 2001. Les renovables, comptant l'autoconsum elèctric, van cobrir un 21,6% de la demanda elèctrica catalana, de la qual un 8,9% va ser hidroelèctrica, un 7,1% eòlica, un 4,5 % de fotovoltaica i un 1% d'altres renovables. La demanda elèctrica en barres de central, al seu torn, va ser de 44.732 GWh. Per tant, el 2024 Catalunya va haver d'importar 5.734 GWh, un 12,8% de la seva demanda elèctrica, el percentatge més alt des de l'any 2010. La implantació de renovables necessita accelerar per tal de complir amb els objectius fixats per la Prospectiva Energètica de Catalunya.

II

Amb l'objectiu de minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les que cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i que totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquests tres objectius.

CVE-DOGC-A-25155085-2025

Pel que fa a la competitivitat, la manera més barata de generar energia elèctrica és la generació renovable. Segons l'informe del juny del 2024 sobre el cost anivellat de l'energia, de l'entitat Lazard, referent en la matèria, les energies solar fotovoltaica (29-92 \$/MWh) i eòlica terrestre (27-73 \$/MWh) són les fonts més barates d'obtenir energia elèctrica. Aquests costos contrasten amb els de les tecnologies convencionals, com ara el cicle combinat de gas (45-108 \$/MWh), el carbó (69-168 \$/MWh) o la nuclear (142-222 \$/MWh).

Quant a la sostenibilitat, es fa absolutament imprescindible prendre mesures per reduir la petjada de carboni del sector energètic, un dels principals responsables del canvi climàtic globalment. Tal com destaca el Panel Intergovernamental sobre el Canvi Climàtic (IPCC), la manera més ràpida, eficaç i eficient de combatre el canvi climàtic és mitjançant la instal·lació de centrals solars fotovoltaïques i eòliques.

Finalment, un sistema energètic segur passa per obtenir l'energia de fonts autòctones, de forma que es redueixi la dependència de combustibles que venen de fora de les fronteres de la Unió Europea i que estan sotmesos al risc de tensions geopolítiques, com va quedar palès amb la pujada extrema del preu del gas natural arran de la invasió russa d'Ucraïna el febrer del 2022. Per contra, les energies eòlica, solar i hidràulica, en tant que fan servir el vent, el sol i l'aigua, permeten generar energia de forma local i reduir, per tant, la dependència energètica. Així mateix, un sistema energètic segur ha de garantir el subministrament de qualitat, mitjançant les renovables, l'emmagatzematge, les xarxes intel·ligents i la gestió de la demanda.

Tanmateix, hi ha mesures que cal adoptar de manera immediata, i que resulten especialment rellevants, necessàries i urgents després de l'alteració generalitzada del subministrament elèctric a la península Ibèrica del dia 28 d'abril de 2025, per reduir el risc que es torni a produir una situació similar.

Atès que l'energia eòlica i solar fotovoltaica són tecnologies no gestionables, que per funcionar depenen de la presència d'un factor extern i natural, com és el vent o el sol, es fa necessari completar aquestes tecnologies amb d'altres que, sense perdre de vista la sostenibilitat i la competitivitat, permetin assolir un sistema 100 % renovable i suficientment flexible per poder respondre a les variacions de generació solar o eòlica, així com per dotar el sistema elèctric de millor control de tensió i freqüència.

Sens perjudici de les mesures que es puguin adoptar en l'àmbit europeu i estatal per fer més resilient la xarxa elèctrica i per reforçar els tallafocs per tal que una incidència en algun punt de la xarxa no causi una apagada general com la del 28 d'abril de 2025, Catalunya té competències per incidir en la reducció dels riscos de desconnexió del sistema elèctric i per estimular el desenvolupament d'elements de gestibilitat d'aquest sistema, establint un marc regulatori clar i eficient que permeti dotar de seguretat jurídica la tramitació d'aquests projectes.

Un element clau per a la gestibilitat del sistema són les bateries, que permeten emmagatzemar energia i també serveixen com a sistema de recolzament en cas d'interrupció del subministrament. Les bateries redueixen el risc d'apagada al sistema elèctric, poden funcionar en illa en cas d'apagada per tal que el consumidor continuï disposant de subministrament d'energia elèctrica i, en el cas de les bateries d'una certa mida, poden contribuir a la recuperació del subministrament elèctric del sistema en cas d'apagada. És per això que es fa imprescindible aclarir el marc normatiu de les bateries i dotar-lo de més seguretat jurídica, introduint canvis a la seva tramitació urbanística i energètica, de manera que les empreses desenvolupadores dels projectes, els ajuntaments i la ciutadania tinguin un marc normatiu clar que no generi cap dubte respecte de la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions i que permeti accelerar-ne la implementació amb totes les garanties per a tots els actors implicats. Com que les bateries són un element relativament nou, que gràcies a la baixada de costos dels últims anys s'ha convertit en viable, la legislació catalana no regulava fins ara aquest tipus d'instal·lacions de manera clara. Qüestions com el procediment que cal seguir, la normativa aplicable tant energètica com urbanística, o qüestions relacionades amb la potència i la connexió a efectes d'expropiacions o de normativa aplicable, fan imprescindible, per la construcció d'aquest tipus de centrals, comptar amb una normativa específica i clara.

Actualment hi ha a Catalunya 94 projectes d'emmagatzematge mitjançant bateries en tramitació de competència catalana, dels quals 87 són de bateries independents (*stand-alone*) i 7 són projectes de bateries híbrids amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 920,48 MW i els segons 21,72 MW.

A més, la Comissió Europea ha aprovat recentment el programa d'ajuts a centrals d'emmagatzematge a Espanya, dotat amb 700 milions d'euros, i el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha manifestat la seva intenció d'accelerar els terminis de convocatòria i atorgament. Aquesta convocatòria pretén incentivar entre 80 i 120 projectes d'emmagatzematge, que sumin un total d'entre 2,5 i 3,5 GW i que permetin aconseguir un suport de fins al 85 % de la inversió. L'incident del 28 d'abril de 2025 ha posat en relleu la necessitat que Catalunya reguli amb caràcter urgent el procediment d'autorització d'aquestes instal·lacions per tal d'afavorir la captació immediata d'inversions de bateries al seu territori, de forma que es doti de major resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya.

Adicionalment, cal adoptar una mesura en relació amb la tramitació de projectes renovables que n'asseguri

CVE-DOGC-A-25155085-2025

una finalització ràpida, per tal d'evitar que projectes que es troben en un estat avançat de tramitació acabin en desistiment. De fet, ja hi ha 70 projectes renovables, que sumen 800 MW, que han renunciat a les seves autoritzacions, i aquesta xifra continua pujant davant la impossibilitat de traspassar les autoritzacions a tercers. La situació de dràstica baixada de preus de l'electricitat, molt més baixos dels que preveia el mercat de futurs per al 2025, especialment durant els mesos d'abril i maig, amb preus de captura de l'energia solar de 4,52 EUR/MWh durant l'abril i de -1,34 EUR/MWh al maig, ha fet que alguns inversors, així com el sector bancari, estableixin criteris més exigents per invertir en instal·lacions renovables o finançar-ne, sobretot les de tecnologia solar fotovoltaica. Aquesta situació afavoreix que alguns inversors decideixin abandonar els seus projectes i, per tant, que es perdi tot l'esforç de tramitació i el punt de connexió de la instal·lació, cosa que posaria en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de renovables per l'any 2030. Es constata, així, la urgència a evitar la desafectació d'inversors i financers en aquest sector, que redunda en l'increment dels riscos de desconexió elèctrica que és necessari minimitzar.

La normativa catalana va establir, mitjançant el Decret Llei 16/2019, la impossibilitat de transmetre l'autorització energètica d'una instal·lació de generació fins que la instal·lació comptés amb l'acta de posada en marxa definitiva. Aquesta mesura, adoptada en un moment de molt interès inversor en renovables, pretenia encertadament impedir que la transmissió de permisos es convertís en una activitat especulativa que generés sobre costos i rebuig territorial pels múltiples canvis de mans dels projectes, tal com s'observa a d'altres comunitats autònomes. Tanmateix, en el moment actual de preus de l'energia molt baixos o fins i tot negatius per l'entrada de les renovables al sistema elèctric ibèric, que fan baixar els preus de l'energia elèctrica, la situació inversora és justament la contrària, per la qual cosa es fa necessari crear els mecanismes jurídics per garantir que els inversors que obtenen una rendibilitat més baixa de la necessària per fer el projecte o els que no aconsegueixen del banc el finançament necessari per invertir, puguin transmetre aquesta autorització, de forma que el projecte i tota la tramitació feta fins al moment de la transmissió es puguin mantenir en cas que, si es troba algun inversor amb més visió de llarg termini o exigències de rendibilitat més baixes, pugui continuar la tramitació i construcció del projecte. Cal tenir en compte, a més, que el Reial decret Llei 23/2020, de 23 de juny, estableix unes fites que s'han d'anar complint en el desenvolupament dels projectes per no perdre el punt de connexió a la xarxa, i per tant, no és possible simultaniejar-lo amb la tramitació en espera de temps de finançament més favorable. Els promotors es veuen abocats a desistir del projecte, i resulta urgent, per tant, que hi hagi l'opció de transmetre aquesta autorització i que un tercer en millor situació financera o amb unes exigències de rendibilitat més moderades pugui assumir la construcció del projecte.

III

La urgència i el caràcter extraordinari de les mesures contingudes en el present Decret Llei es justifiquen per la necessitat d'adoptar iniciatives que contribueixin, en el moment actual, a l'increment de la fortalesa i la resiliència del servei elèctric a Catalunya amb la màxima celeritat, amb l'objectiu de prevenir possibles noves incidències en la xarxa com l'esdevinguda el passat 28 d'abril de 2025, i que, si aquestes es tornessin a donar, puguin garantir una recuperació immediata o una reducció important del temps de recuperació de l'operativitat del sistema elèctric, així com d'accelerar de manera urgent la implantació de noves instal·lacions d'energies renovables.

Atès que la transformació del sistema energètic requereix processos administratius i de desenvolupament que no en permetran una implementació immediata malgrat la necessitat peremptòria que existeix, es fa urgent l'adopció de mesures que estableixin al més aviat possible un marc regulador clar i fiable que generi les condicions i la seguretat jurídica necessàries per incentivar els agents del sector a emprendre projectes per a la instal·lació de sistemes d'emmagatzematge energètic.

En aquest sentit, cal incorporar a la normativa catalana el que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'Energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica. Això permetrà limitar els motius per plantejar objeccions jurídiques a les noves instal·lacions durant el procés de tramitació i en facilitarà i accelerarà la tramitació administrativa.

En matèria urbanística, aquest reconeixement constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació en sòl no urbanitzable, i, alhora, permet introduir en la normativa urbanística la concreció de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica com a sistema urbanístic de serveis tècnics. Aquesta categorització permetrà aclarir les vies de tramitació dels projectes per a la implantació de les noves instal·lacions en sòl no urbanitzable, que en constitueix l'àmbit d'aplicació, i alhora agilitzarà la tramitació administrativa que correspongui. D'altra banda, també es proposa la modificació de la normativa urbanística en relació amb aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, supòsit en el qual se n'estableix l'assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic, de forma que es mantindrà la seva naturalesa de zona.

CVE-DOGC-A-25155085-2025

A més de la urgència d'aquestes mesures que ha posat en evidència l'incident del 28 d'abril de 2025, les declaracions d'emergència climàtica que han adoptat les institucions europees, estatals i el Govern de la Generalitat de Catalunya, les quals propugnen l'adopció de mesures urgents i estructurals per accelerar la transició energètica i mitigar els efectes del canvi climàtic mitjançant, entre altres, el desplegament d'instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable, també justifiquen l'adopció de les mesures que es proposen en aquest Decret llei.

Pel que fa als canvis introduïts al Decret llei 16/2019, tenen l'objectiu de regular el procediment de tramitació de bateries dins del marc regulador dels projectes energètics, de forma que quedi clar com tramitar aquest tipus d'instal·lacions tant per part dels operadors com dels poders públics i la ciutadania. Es tracta d'una mesura que s'ha d'adoptar per via d'urgència, arran de l'episodi de l'apagada del 28 d'abril del 2025, amb l'objectiu d'accelerar la tramitació dels projectes de bateries, i que es puguin connectar al més ràpid possible, per així dotar de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. Sense un procediment clar, els projectes de bateries presentats corren el risc d'aturar-se o bloquejar-se davant de la manca de regulació clara.

Dins d'aquestes mesures s'inclou l'exempció d'autorització administrativa prèvia per a instal·lacions de fins a 500 kW; facilitar la implantació de plantes solars fotovoltaïques en sòl agrari; incloure explícitament els sòls antropitzats com a ubicacions d'aquesta tipologia d'instal·lacions; clarificar els criteris aplicables a les ofertes de participació local; reduir terminis de tramitació i evitar duplicitats de tràmits.

Amb el mateix objectiu, es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, per introduir les bateries dins del seu àmbit d'aplicació com a serveis tècnics considerats infraestructures d'utilitat pública o interès social quan es tracti d'implantacions en sòl no urbanitzable, i la condició de serveis tècnics en zona quan es tracti de sòl urbà i, alhora, per aclarir el règim urbanístic que els és aplicable, de forma que la seva tramitació es pugui dur a terme de manera àgil i amb garanties.

Finalment, es modifica l'article 21 del Decret llei 16/2019, de manera urgent, ja que hi ha renúncies a projectes renovables davant de la impossibilitat de transmetre les autoritzacions en una situació de preus energètics extraordinàriament baixos, i aquesta situació impedeix que molts projectes siguin finançats i construïts. Només obrir la possibilitat de transmetre les autoritzacions de manera immediata pot evitar el desistiment d'aquests projectes, molts dels quals estan a punt d'arribar a fites de connexió que els farien perdre el punt de connexió si no avancen en la tramitació.

IV

L'article 1 declara, seguint el que estableix la normativa europea, l'interès públic superior dels projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió, i en precisa el redactat pel que fa a la prioritat dels sistemes d'emmagatzematge en la planificació i la concessió d'autoritzacions.

L'article 2 incorpora una sèrie de canvis al Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, per incloure les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries al seu àmbit d'aplicació, i deixa clar el procediment que cal aplicar tant a les bateries híbrides amb instal·lacions renovables com a les independents. Així mateix, es produeixen algunes modificacions tendents a accelerar el procediment de tramitació per tal d'augmentar la potència instal·lada tant renovable com de bateries, i així dotar de més capacitat i resiliència el servei de subministrament elèctric.

L'article 3 inclou modificacions a la normativa urbanística, amb el mateix objectiu d'actualitzar-la amb la incorporació de les centrals d'emmagatzematge, per donar claredat i seguretat al procediment d'autorització urbanística per a aquest tipus de centrals. Es fa necessari incorporar aquesta regulació de manera urgent, per tal d'aconseguir la implantació d'instal·lacions de bateries de manera ràpida i dotar així de més resiliència el subministrament elèctric català, protegint-lo davant de possibles noves incidències a la xarxa elèctrica com la del passat 28 d'abril.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya; de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern; a proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

CVE-DOGC-A-25155085-2025

Priorització de la construcció i explotació d'instal·lacions d'energies renovables i d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, i reconeixement del seu interès públic superior

En el procés d'atorgament d'autoritzacions per a la construcció i explotació d'instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, i mentre no s'assoleixi la neutralitat climàtica de Catalunya, quan es porti a terme la ponderació dels interessos concurrents, s'ha de considerar que aquestes tenen un interès públic superior i que contribueixen a la salut i la seguretat públiques. Això no obstant, quan l'execució o l'explotació de les instal·lacions afecti la protecció de les espècies l'acord que aprovi el projecte ha d'establir les mesures compensatòries adequades, incloses les de caràcter financer, que garanteixin un estat de conservació favorable o el restabliment d'aquest estat.

Article 2

Modificació del Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables

Es modifica el Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, en els termes següents:

2.1 Es modifica l'apartat 1 de l'article 6, que passa a tenir la redacció següent:

«6.1 Aquest capítol és aplicable a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables i sobre sòls antropitzats, que són sòls degradats i transformats però abandonats per l'activitat que en va provocar la transformació:

»a) Parcs eòlics: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de la força del vent, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, amb autoconsum o sense, constituïdes per un aerogenerador o una agrupació d'aquests interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica. Formen també part del parc eòlic les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació del parc i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

»b) Plantes solars fotovoltaïques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaïca els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

»c) Les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries híbrides amb les instal·lacions de les lletres a i b.»

2.2 S'afegeix un supòsit, el 4t, a la lletra b de l'apartat 3 de l'article 9, amb el contingut següent:

«4t. Quan, d'acord amb l'anàlisi d'afectacions agràries que ha d'aportar el promotor del projecte i que ha de validar el departament competent en matèria d'espais agraris, es justifiqui que la dimensió de l'espai classificat amb Classe de Capacitat Agrològica I o II no permet una explotació agrícola viable i que s'adoptin les mesures compensatòries per la pèrdua de producció de la superfície ocupada per la planta fotovoltaïca. La potència fotovoltaïca ubicada a Classe I i II no pot superar els 5 MW.»

2.3 Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 9 bis, que passen a tenir la redacció següent:

«9 bis 1. En els projectes de parcs eòlics de potència superior a 10 MW i plantes solars fotovoltaïques de potència superior a 5 MW, situats a terra i en sòl no urbanitzable, el promotor ha d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que ha presentat una oferta de participació local i la disponibilitat o el compromís de disponibilitat de més del 50 % dels terrenys agrícoles privats sobre els quals es projecta la instal·lació solar o sobre els quals es projecta la fonamentació dels aerogeneradors, incloses les subestacions elèctriques, i exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

»En el cas d'hibridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaïca amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries, a l'efecte del present article no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge.

»9 bis 2. L'oferta de participació local consisteix a oferir la possibilitat de participar, com a mínim en un 20 % de la propietat del projecte o del seu finançament, a les persones físiques (directament o a través d'una societat vehicle que les agrupi) i jurídiques, públiques o privades, radicades en el municipi en el qual es pretén situar la instal·lació, o en els municipis limítrofs a aquest o els que pertanyin a la mateixa comarca. En el cas

CVE-DOGC-A-25155085-2025

que a l'oferta de participació local hi inverteixi una empresa energètica pública en la qual l'Administració pública tingui una participació majoritària, i aquesta tingui un àmbit d'actuació supramunicipal, s'entendrà complert el requisit de presència local sempre que la planta s'ubiqui en una zona que estigui dins el seu àmbit d'actuació.»

2.4 Es modifica l'article 14.3, que passa a tenir la redacció següent:

«14.3. Per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització energètica i la declaració d'impacte ambiental, la persona promotora ha d'acreditar que disposa, com a mínim, de l'acord amb els propietaris del 85 % de la superfície privada ocupada pel parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o la instal·lació híbrida d'emmagatzematge amb bateries. En cas contrari, la declaració d'utilitat pública s'ha de sol·licitar un cop obtinguda l'autorització energètica. Als efectes del percentatge anterior, no computa la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació.»

2.5 Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 15, que passen a tenir la redacció següent:

«15.2 Un cop esmenades totes les deficiències, l'òrgan competent en matèria d'energia inicia el tràmit d'informació pública durant un període de trenta dies. L'anunci d'informació pública ha de detallar que té efectes sobre els procediments administratius següents: el procediment per a l'obtenció de l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o instal·lació híbrida d'emmagatzematge mitjançant bateries i, si escau, per a la seva declaració d'utilitat pública; el procediment per a l'autorització del projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable, i el procediment d'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaica.»

«15.5 El departament competent en matèria d'energia, en el termini de 15 dies, ha de traslladar les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública i les respostes de la persona promotora als departaments competents en matèria d'urbanisme, de paisatge i d'avaluació ambiental i als ajuntaments afectats perquè, en el termini de quinze dies, puguin formular les seves observacions.»

2.6 Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 21, que passa a tenir la redacció següent:

«21.1 Tant l'autorització administrativa prèvia com la de construcció, com l'autorització d'explotació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica es poden transmetre amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria d'energia.

»La transmissió d'accions o participacions de la societat titular de l'autorització no requereix autorització prèvia.

»La sol·licitud de transmissió d'autoritzacions ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

»- Documentació que permeti acreditar la capacitat legal, tècnica i econòmica en els termes establerts en la legislació bàsica del sector elèctric.

»- Declaració de la persona titular de l'autorització en què manifesti la seva voluntat de transmetre l'autorització a favor de la persona adquirent o escriptura pública de transmissió de titularitat.»

«21.3 La resolució sobre la transmissió de l'autorització es dicta i notifica en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt, la sol·licitud s'entén denegada. En cas que ja s'hagi aprovat el projecte d'actuació específica, l'eficàcia de la resolució queda condicionada a la constitució de la fiança a què fa referència l'article 19.»

2.7 S'afegeix una disposició addicional, la quarta:

«Disposició addicional quarta

»*Règim d'intervenció administrativa de les modificacions de les activitats derivades de la implementació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats*

»La implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats que disposen d'autorització ambiental o de llicència ambiental d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, té la consideració de modificació no substancial sense conseqüències per a les persones ni per al medi ambient. Aquestes modificacions han de figurar a les actes d'inspecció ambiental o de control periòdic.»

2.8 S'afegeix una disposició addicional, la cinquena

«Disposició addicional cinquena

»*Instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independent mitjançant bateries*

CVE-DOGC-A-25155085-2025

»1. Les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents mitjançant bateries (*stand-alone*) s'autoritzen seguint el procediment que estableix el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que el substitueixi.

»2. L'avaluació ambiental del projecte efectuada en el procediment d'autorització energètica té efectes en el procediment urbanístic, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.»

Article 3

Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en els termes següents:

3.1 Es modifica el títol de l'article 9 *bis* i s'hi afegeix un apartat, l'1 *bis*, amb el text següent:

«Normes d'aplicació directa sobre instal·lacions per a l'aprofitament d'energies renovables, instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries i la rehabilitació d'edificacions»

»1 *bis*. En les zones que el planejament urbanístic destini a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica s'admeten, amb informe dels organismes competents en matèria de riscos sense necessitat de modificar el planejament, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries i les instal·lacions de producció d'energies renovables d'autoconsum, que han de respectar la normativa urbanística i sectorial aplicable.»

3.2. Es modifica la lletra *b* de l'apartat 5 *bis* de l'article 34, que resta redactat de la manera següent:

«b) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica renovable amb una potència superior a 100 kW, estiguin o no connectades a les xarxes de transport o de distribució d'electricitat, i, sense límit de potència, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica, així com les seves infraestructures de connexió.»

3.3 Es modifica la lletra *g* de l'apartat 3 de l'article 53, que resta redactat de la manera següent:

«g) Instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries.»

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret Llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 3 de juny de 2025

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

CVE-DOGC-A-25155085-2025

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

(25.155.085)

JAVIER VILLAMAYOR CAAMAÑO, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 3 de juny de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

“A proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, s'aprova el Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya (SIG25TER0694).”

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Jordi Terrades i Santacreu, Secretari General del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica,

C E R T I F I C O :

Que dono la meva conformitat a la documentació que forma part de l'expedient del Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

I, perquè així consti i als efectes oportuns, signo aquest certificat

INFORME JUSTIFICATIU DE LA URGÈNCIA DE LES MESURES URBANÍSTIQUES INCORPORADES EN EL PROJECTE DE DECRET LLEI PER AUGMENTAR LA RESILIÈNCIA DEL SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC A CATALUNYA.

1. Marc normatiu en què s'insereix la proposta.

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa, així com que han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El marc normatiu en què s'insereix aquest projecte de Decret llei és, essencialment, el constituït per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol; la Directiva (UE) 2018/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 11 de desembre de 2018, relativa a el foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables; la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic; el Decret llei de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables i el Decret llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

A nivell urbanístic el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme conté el règim específic diferenciat segons els tipus de sòl on es pretenguin implantar les instal·lacions objecte del Decret.

D'acord amb l'article 111 de l'EAC *"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat"*.

Per tant, d'acord per completar aquest marc normatiu, la Generalitat pot aprovar una norma que adapti els procediments administratius aplicables a l'autorització administrativa de les instal·lacions de producció, que inclou l'activitat d'emmagatzematge, a partir de l'aprofitament de les energies renovables tot establint aquells requisits que consideri necessari, així com adoptar les mesures adients per a fomentar i gestionar les energies renovables.

El marc normatiu configurat per l'article 133 de l'EAC i per l'article 19 de la Llei de Canvi Climàtic emparen l'aprovació d'un Decret llei encaminat a modificar de manera extraordinària i urgent tots aquells aspectes de l'actual normativa que no estan responen adequadament als objectius fixats i que facin possible avançar en la gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia maximitzant les capacitats del sistema elèctric.

2. Concurrencia del pressupòsit habilitant per dictar un Projecte de decret llei que modifiqui el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa el següent:

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.

En desenvolupament d'aquesta previsió estatutària, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern disposa el següent:

1. El Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

5. Tan bon punt hagi estat publicat un decret llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

El Decret Llei constitueix una excepció al procediment legislatiu ordinari, de manera que la seva aprovació queda sotmesa a la concurrència de determinats requisits materials i formals.

2.1 La necessitat extraordinària i urgent.

Davant la situació provocada per l'apagada general del 28 d'abril de 2025, esdevé necessari accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i estabilitat del sistema elèctric que esdevenen imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per a augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

Es constata que les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resilient davant apagades, de forma que aportin estabilitat i gestionabilitat a la xarxa. A més, en cas d'una hipotètica apagada, les bateries faciliten la recuperació del servei més ràpida, motiu pel qual es fa imprescindible la regulació i adequació de la seva implantació al territori.

Per aconseguir aquest objectiu immediat i urgent, es precis doncs adequar la normativa urbanística que regula la tramitació de les instal·lacions esmentades i dotar-la de les eines suficients i àgils , tot garantint la seguretat jurídica en els seus procediments.

2.2 Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012).

Les mesures que afecten al Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme que conté el projecte són congruents i tenen relació directa amb objectius urgents a assolir:

a) Declaració d'interès públic superior dels projectes de renovables i emmagatzematge.

L'article 1 declara, seguint el que estableix la normativa europea, l'interès públic superior dels projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió i en precisa el seu redactat pel que fa a la prioritat dels sistemes d'emmagatzematge en la planificació i la concessió d'autoritzacions.

Cal adaptar la normativa urbanística catalana al que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'Energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes

d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica. Aquesta declaració constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació en sol no urbanitzable, i alhora, permet determinar aquestes instal·lacions d'acord a la normativa urbanística com a sistema de serveis tècnics.

b) Necessitat de clarificar i simplificar el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric.

Per aquest motiu, aquest Decret Llei conté un conjunt de mesures encaminades a agilitzar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant sistemes de bateries, així com per clarificar el règim jurídic aplicable a aquesta tipologia d'instal·lacions.

Així, la incorporació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica renovable, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o hibridades amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica així com les seves infraestructures de connexió com a serveis tècnics d'infraestructura d'utilitat pública o interès social permetrà incorporar aquestes instal·lacions en els pressupòsits de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu a les instal·lacions autoritzables en sòl no urbanitzable. Aquesta categorització permetrà aclarir les vies de tramitació dels projectes per a la implantació de les noves instal·lacions en sòl no urbanitzable, que constitueix l'àmbit d'aplicació del mateix, alhora que agilitzarà la tramitació administrativa que correspongui

En relació amb el sòl urbà l'assimilació proposada i la compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic permetrà mantenir la seva naturalesa de zona i aclarir la tramitació de la seva implantació.

En conseqüència, les modificacions del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme són necessàries en la mesura que és precís adaptar, amb caràcter urgent, la normativa a fi i efecte que el mateix procediment administratiu que s'aplica a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica ubicades sobre terreny en sòl no urbanitzable, també es pugui aplicar a les instal·lacions d'emmagatzematge hibridades, de tal forma que les mateixes puguin tramitar-se en els mateixos termes que les instal·lacions de generació.

El conjunt de modificacions que s'introdueixen en el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme per agilitzar la tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge hibridades són les següents:

- Es modifica l'article 9 bis del Text refós de la Llei d'urbanisme per preveure la instal·lació d'emmagatzematge en les zones que el planejament urbanístic destini a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica sense necessitat de modificar el planejament urbanístic i amb informe previ de l'organisme competent

- en matèria de protecció de riscos i sempre respectant la normativa urbanística i sectorial aplicable.
- Es modifica la lletra b) de l'apartat 5 bis de l'article 34 del Text refós de la Llei d'urbanisme de forma que s'incorporen les instal·lacions de producció d'energia elèctrica renovable, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica així com les seves infraestructures de connexió com a serveis tècnics d'infraestructura d'utilitat pública o interès social. Aquesta mesura, permet incorporar aquestes instal·lacions en els pressupòsits de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu a les instal·lacions autoritzables en sòl no urbanitzable.
 - Es modifica la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 53 del Text refós de la Llei d'urbanisme per incorporar les instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries com a supòsit d'ús provisional admès.

3. Impacte pressupostari.

Les mesures previstes per aquesta proposta de Decret Llei no tenen impacte pressupostari.

4. Conclusió

Per tot això, es conclou que el projecte de decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya pel que fa a les modificacions introduïdes en el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme s'ajusta als requisits de l'article 64 de l'EAC, que habilita el Govern per adoptar disposicions legislatives sota la forma de decret llei: la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

Elisabet Cirici Amell

Directora general d'Ordenació del
Territori, Urbanisme i Arquitectura
Signat electrònicament

2025.06.02
14:08:25 +02'00'

Vist-i-plau
Víctor Puga i López

Secretari de Territori, Urbanisme i
Agenda Urbana
Signat electrònicament

2025.06.02
14:45:49 +02'00'

INFORME JUSTIFICATIU DE LA URGÈNCIA DEL PROJECTE DE DECRET LLEI PER AUGMENTAR LA RESILIÈNCIA DEL SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC A CATALUNYA.

1. Marc normatiu en què s'insereix la proposta.

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa, així com que han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El marc normatiu en què s'insereix aquest projecte de Decret llei és, essencialment, el constituït per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol; la Directiva (UE) 2018/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 11 de desembre de 2018, relativa a el foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables; la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic; el Decret llei de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables i el Decret llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

L'article 133 atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou, en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

La competència en matèria d'energia es configura com a competència compartida on correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir una extensió tal que impedeixi la Generalitat establir polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que ha sancionat reiteradament el Tribunal Constitucional i que recull l'article 111 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest principi delimita l'abast d'allò que s'ha d'entendre per normativa bàsica.

D'acord amb l'article 111 de l'EAC *"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat"*.

D'acord amb el Dictamen 4/2013, de 7 de maig, del Consell de Garanties Estatutàries, *"L'Estatut d'Autonomia de Catalunya ha determinat l'abast d'aquesta competència des d'una doble perspectiva; d'una banda estableix aquest caràcter compartit com a regla general (article 133.1 EAC, primer incís) i, de l'altra, ha concretat l'àmbit material reservat a l'actuació de la Generalitat ("en tot cas"), mitjançant la identificació de determinades submatèries"*.

A banda del caràcter compartit de la competència atribuïda a la Generalitat en matèria d'energia, també cal tenir present que aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia; l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions ubicades a Catalunya i el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

Paral·lelament, la Disposició Final Segona de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, aprovada d'acord amb l'establert per l'article 149.1 13^a i 25^a de la Constitució Espanyola (CE), exclou del caràcter bàsic les referències als procediments administratius, que poden ésser regulats per l'Administració Pública competent, ajustant-se en tot cas al que preveu la Llei de Procediment Administratiu.

El Reial Decret 1183/2020, de 29 de desembre, d'accés i connexió a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica, regula l'accés per a les instal·lacions d'emmagatzemament que injectin energia a la xarxa, tractant-les com si fossin plantes de producció i permetent la hibridació de plantes de producció noves o existents amb sistemes d'emmagatzematge.

Per tant, d'acord amb aquest marc normatiu, la Generalitat pot aprovar una norma que reguli els procediments administratius aplicables a l'autorització administrativa de les instal·lacions de producció, que inclou l'activitat d'emmagatzematge, a partir de l'aprofitament de les energies renovables tot establint aquells requisits que consideri necessari, així com adoptar les mesures adients per a fomentar i gestionar les energies renovables.

D'altra banda, constitueix també el marc normatiu d'aquest Decret Llei, la Directiva (UE) 2023/2413 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, per la qual es modifiquen la Directiva (UE) 2018/2001, el Reglament (UE) 2018/1999 i la Directiva 98/70/CE pel que fa a la promoció de l'energia procedent de fonts renovables i es deroga la Directiva (UE) 2015/652 del Consell.

Aquesta Directiva 2023/2413 preveu que els Estats membres han d'establir un marc que inclogui mecanismes compatibles amb el mercat que permetin afrontar les barreres que continuen existint per tenir sistemes elèctrics segurs, adequats i aptes per a un alt nivell d'energia renovable, així com instal·lacions d'emmagatzemament plenament integrades al sistema elèctric i que aquestes instal·lacions s'han de beneficiar de procediments d'atorgament d'autoritzacions més curts.

Així mateix, l'article 19, apartat 5, de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, preveu que el Govern ha d'adoptar les propostes normatives pertinents, una vegada acordat el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya, amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global. Així mateix, el Govern ha de modificar la legislació per tal d'agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

Per tant, el marc normatiu configurat per l'article 133 de l'EAC i per l'article 19 de la Llei de Canvi Climàtic emparen l'aprovació d'un Decret Llei encaminat a modificar de manera extraordinària i urgent tots aquells aspectes de l'actual normativa que no estan responen adequadament als objectius fixats i que facin possible avançar en la gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia maximitzant les capacitats del sistema elèctric.

2. Concurrència del pressupòsit habilitant per dictar un Projecte de decret llei

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa el següent:

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.

En desenvolupament d'aquesta previsió estatutària, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern disposa el següent:

1. El Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

5. Tan bon punt hagi estat publicat un decret llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

El Decret llei constitueix una excepció al procediment legislatiu ordinari, de manera que la seva aprovació queda sotmesa a la concurrència de determinats requisits materials i formals.

2.1 La necessitat extraordinària i urgent.

L'apagada elèctrica que es va produir el 28 d'abril de 2025 ha posat de manifest la necessitat d'accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i estabilitat del sistema elèctric.

L'entrada massiva de renovables al sistema elèctric espanyol i el tancament de les centrals de carbó, fa que es produeixi un canvi de paradigma en el mix de generació, passant d'un escenari amb instal·lacions de gran mida, de caràcter gestionable i que aporten sincronia i control de tensió al sistema, a un altre on apareixen centrals de caràcter distribuït, no gestionables (el sol i el vent no són controlables), de caràcter asíncron (no aporten inèrcia al sistema) i que no permeten regular la tensió.

Aquesta elevada penetració de l'energia solar fa que la generació d'aquesta font, concentrada en les hores centrals del dia, i més elevada en períodes de primavera i estiu que a la tardor o hivern, suposi un repte de gestió energètica i econòmica, ja que durant els períodes centrals del dia, especialment en primavera, quan hi ha menys demanda elèctrica per usos tèrmics que a l'hivern o a l'estiu, el preu de l'energia baixi a zero o fins i tot preus negatius, de forma que la resta de tecnologies queden expulsades del mercat, ja que no tenen interès en produir a zero.

El resultat d'aquest repartiment de la generació elèctrica a Espanya és que durant el dia s'ha de limitar l'energia renovable que entra al sistema, per seguretat de subministrament, forçant l'entrada de plantes de gas o hidroelèctriques, amb pagaments addicionals que encareixen la factura, mentre que quan marxa el sol, el preu puja pel consum de gas extra que cal fer per cobrir la demanda.

En l'operació del sistema elèctric resulta clau, no només tenir suficient energia elèctrica generada en cada moment per cobrir la demanda (gestionabilitat), sinó també que aquesta energia compleixi amb uns paràmetres clau pel funcionament del sistema, com són la freqüència i la tensió. La freqüència seria equiparable al ritme a que es mou l'electricitat, i a Europa és de 50 hertz, mentre que la tensió és la força a que es mou l'electricitat, i es mesura en volts.

Durant l'apagada, es van detectar importants variacions de freqüència i de tensió, que van provocar que les centrals de generació i la interconnexió a França quedessin interrompudes, com a forma d'autoprotecció davant de les oscil·lacions externes.

En tant que les centrals renovables solars i eòliques no tenen la capacitat de marcar la freqüència, sinó que segueixen la del sistema en cada moment, se'ls hi qualifica com a centrals asíncrones. De la mateixa manera, per regla general i si no es preveuen aparells específics per tal propòsit, la solar i la eòlica no serveixen que regular i controlar la tensió, i per tant, davant d'una situació d'oscil·lacions, quan hi ha un alt percentatge de penetració de renovables, el sistema és més vulnerable.

Davant d'aquesta situació, les instal·lacions d'emmagatzematge esdevenen imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per a augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

En aquest sentit, la Recomanació de la Comissió Europea de data 14 de març de 2023, relativa a l'emmagatzematge d'energia per a recolzar un sistema energètic de la Unió Europea descarbonitzat i segur, preveu que els Estats membres han de determinar les necessitats de flexibilitat dels seus sistemes energètics a curt, mig i llarg termini, i, en les actualitzacions dels seus plans nacionals d'energia i clima, reforçar els objectius i les polítiques i mesures connexes que tinguin la finalitat de promoure de manera rendible el desplegament de l'emmagatzemament d'energia, tant l'emmagatzemament a escala industrial com el situat darrere dels comptadors, la resposta de la demanda i la flexibilitat.

Així mateix, la Comissió Europea ha aprovat al mes de març de 2025 un nou esquema d'ajuts que permetrà a Espanya el desplegament de l'emmagatzemament d'energia elèctrica a gran escala, tant en hibridació amb instal·lacions d'energies renovables com a *stand-alone* i tèrmic. Es tracta d'un programa del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic (MITECO) que es dotarà amb 700 milions d'euros i afavorirà el procés de descarbonització del sistema elèctric amb l'expansió de tecnologies fonamentals per a la integració de les energies renovables. La convocatòria consistirà en subvencions directes per al cofinançament, fins i tot en un 85%, d'inversions en instal·lacions d'emmagatzemament d'energia

En el context de Catalunya, la Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT 2050) aprovada per l'Acord del Govern GOV/130/2023, de 13 de juny, preveu que a l'any 2050, el 100 % de la generació d'electricitat a Catalunya serà renovable. L'any 2024, la producció d'energia elèctrica renovable a Catalunya va representar el 21,6 % de la producció elèctrica total (4,2 punts superiors a l'any 2023) i l'any 2030 segons la PROENCAT 2050 es preveu que sigui del 50,8 %. La PROENCAT indica que la principal tecnologia de generació d'electricitat l'any 2050 serà l'eòlica, amb una producció de 60.068 GWh, seguida de la tecnologia solar fotovoltaica, amb 51.965 GWh, que representarà el 44,2 % del total. Pel que fa a la potència d'emmagatzematge d'energia elèctrica a Catalunya, segons dades de la PROENCAT 2050, augmentarà des dels 534 MW l'any 2017 fins als 7.234 MW l'any 2050, entre hidràulica de bombament i bateries, i concretament en l'horitzó del 2050 es preveu que s'instal·lin 3.500 MW de potència d'emmagatzematge en bateries.

En conclusió, les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resilient davant apagades, de forma que aportin estabilitat i gestionabilitat a la xarxa. A més, en cas d'una hipotètica apagada, les bateries faciliten la recuperació del servei més ràpida.

A Catalunya en l'actualitat, s'estan tramitant 94 projectes d'emmagatzematge d'energia elèctrica en bateries, dels quals 87 són de bateries stand-alone i 7 són projectes hibridats amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 920,48 MW i els segons 21,72 MW.

Tanmateix, el fet que les instal·lacions d'emmagatzematge no estiguin contemplades explícitament dins l'àmbit d'aplicació de la normativa catalana aplicable, així com la manca de claredat alhora de determinar el procediment administratiu aplicable en funció de si es tracta d'instal·lacions d'emmagatzematge híbrides o bé independents, fa que els projectes es tramitin de manera lenta i amb risc de discrepàncies de criteris entre administracions, la qual cosa fa necessari que amb caràcter urgent s'aclareixi aquest marc normatiu.

2.2 Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigut per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència, aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades, sinó que consisteix únicament en constatar l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

Les mesures que conté el projecte són congruents i tenen relació directa amb objectius urgents a assolir:

a) Declaració d'interès públic superior dels projectes de renovables i emmagatzematge.

L'article 1 declara, seguint el que estableix la normativa europea, l'interès públic superior dels projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió i en precisa el seu redactat pel que fa a la prioritat dels sistemes d'emmagatzematge en la planificació i la concessió d'autoritzacions.

Cal incorporar a la normativa catalana el que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'Energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica. Això permetrà establir uns criteris de prioritat en els diferents interessos que concorren que permeti l'aprovació i execució dels projectes energètics que, no obstant, han de complir determinades condicions.

b) Necessitat de clarificar i simplificar el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per afavorir la seva implantació.

Com ja s'ha exposat, en un sistema elèctric cada cop amb major presència d'energies renovables dependents de la meteorologia, el vent i el sol, és fonamental dotar-se d'un sistema robust de gestió de la demanda i d'emmagatzematge elèctric que permetin aportar al sistema elèctric la flexibilitat necessària per equilibrar l'oferta i la demanda d'electricitat sense posar en perill la seguretat del subministrament elèctric.

Per aquest motiu, mitjançant aquest Decret Llei es contenen un conjunt de mesures encaminades a agilitzar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant sistemes de bateries, així com clarificar el règim jurídic aplicable a aquesta tipologia d'instal·lacions.

En conseqüència, resulta necessari modificar, amb caràcter urgent, la normativa aplicable a Catalunya a fi i efecte que el mateix procediment administratiu que s'aplica a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica ubicades sobre terreny en sòl no urbanitzable, també es pugui aplicar a les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides, de tal forma que les mateixes puguin tramitar-se en els mateixos termes que les instal·lacions de generació.

El conjunt de modificacions que s'introdueixen en el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, a fi i efecte d'agilitzar la tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides són les següents:

- es preveu que les instal·lacions tant de producció, com d'emmagatzematge de fins a 500 kW de potència resten exemptes d'autorització administrativa prèvia la qual cosa permet accelerar el procediment administratiu actualment vigent per a instal·lacions amb potència compresa entre 100 kW i 500 kW que permetrà augmentar el parc d'instal·lacions de generació i d'emmagatzematge d'energia elèctrica en petites unitats esteses arreu del territori susceptibles subministrar energia elèctrica al seu entorn millorant la resiliència del conjunt davant una caiguda del sistema elèctric general.
- Es facilita l'emplaçament de les plantes solars fotovoltaïques en sòl agrari quan s'acredita que no disposa d'una dimensió que permeti l'espai d'una explotació agrària viable, si bé es concreta que la potència fotovoltaïca ubicada en Classe I o II no podrà superar els 5 MW.
- S'esmenten explícitament els sòls antropitzats a fi i efecte d'aclarir que aquests sòls són aptes per a la ubicació d'instal·lacions fotovoltaïques i que resulta aplicable el mateix procediment administratiu.
- en el cas d'híbridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaïca amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateria no es computarà la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge per el requisit d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que s'ha presentat una oferta de participació local i la disponibilitat o el compromís de disponibilitat de més del 50% dels terrenys agrícoles privats sobre els quals es projecta la instal·lació.
- es preveu que l'oferta de participació local consisteix a oferir la possibilitat de participar, com a mínim en un 20% de la propietat del projecte o del seu finançament, a les persones físiques (directament o a través d'una societat vehicle que les agrupi) i jurídiques, públiques o privades, radicades en el municipi en el qual es pretén situar la instal·lació, o en els municipis limítrofs a aquest municipi o els que pertanyin a la mateixa comarca. En el cas que a l'oferta de participació local inverteixi una empresa energètica pública en la qual l'Administració pública tingui una participació majoritària, i aquesta tingui un àmbit d'actuació supramunicipal, s'entendrà complert el requisit de presència local sempre que la planta s'ubiqui a una zona que estigui dins el seu àmbit

d'actuació. D'aquesta manera es potència la inversió pública en el sector de les energies renovables.

- en el cas de sol·licituds per a un projecte híbrid que combini les tecnologies fotovoltaica, eòlica i/o emmagatzematge mitjançant bateries, es realitza una tramitació conjunta, tenint en compte els criteris dels articles 7 al 9 d'aquest Decret Llei i, en cas que correspongui, s'obté una única autorització conjunta.
- S'unifica el termini d'informació pública a 30 dies independentment de la potència de la instal·lació en la línia del que preveu la normativa bàsica ambiental.
- Es redueix el termini previst per l'actual article 15.5 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, el qual passa d'un mes a 15 dies atès que s'ha demostrat que el termini actual d'un mes allarga innecessàriament el procediment administratiu.
- es sotmeten les instal·lacions d'emmagatzematge al mateix règim jurídic que les instal·lacions de producció pel que fa al règim de transmissió i modificació, de tal forma que quan es tracti d'instal·lacions d'emmagatzematge híbrides amb instal·lacions renovables s'aplica el que preveu el Capítol 4 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre i si es tracta d'instal·lacions *stand alone* s'aplica el règim jurídic previst pel Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre.
- pel supòsit d'instal·lacions d'emmagatzematge independents (*stand-alone*) d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries, s'ha previst que la seva autorització es regirà pel previst en el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que la substitueixi, atès que es considera que al tractar-se d'instal·lacions que majoritàriament no s'ubiquen en sòls no urbanitzables no s'escau l'aplicació del procediment administratiu regulat pel Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre.

Tanmateix s'ha previst que l'avaluació ambiental que s'hagi efectuat en el tràmit d'autorització energètica té també efectes en el procediment urbanístic a fi i efecte de duplicar el tràmit, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.

c) Necessitat de flexibilitzar el règim jurídic aplicable a la transmissió de les instal·lacions eòliques, fotovoltaïques i d'emmagatzematge.

Catalunya compta amb 2.450MW de projectes autoritzats, però només 230MW en estat d'explotació.

Part de la diferència s'explica pel fet que el mercat elèctric es troba en un moment de preus extraordinàriament baixos, que mai no s'havien vist fins ara i fins i tot al mes de maig amb preus negatius.

Davant d'aquesta situació, molts promotors, amb unes exigències de rendibilitat elevades, prefereixen abandonar els seus projectes perquè no els hi surt a compte construir, i la normativa no els hi permet traspasar l'autorització a un tercer que se'n faci càrrec i construeixi el projecte.

A més, molts projectes renovables requereixen de finançament bancari, i els bancs, amb una situació de preus baixos o negatius, han restringit substancialment el crèdit i han endurit les exigències, concedint nivells de deute més baixos, a interessos més alts i amb requeriments de garanties més estrictes, de forma que qui no compti amb un elevat nivell de fons propis, difícilment podrà finançar el projecte per fer-lo viable.

El Reial Decret-Llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica, estableix unes fites que els promotors han d'anar complint durant la tramitació, per tal de poder continuar el procés i que no se'ls executi l'aval que han dipositat. Per tant, esperar fins que els preus de l'energia pugin o les condicions de finançament millorin no resulta una opció viable, en la mesura que les fites marquen un calendari clar de compliments per no perdre els drets d'accés i connexió i poder connectar la instal·lació.

Per tant, es fa necessari modificar l'article 23 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, per permetre que els promotors puguin traspasar les seves autoritzacions a un tercer que tingui capacitat financera suficient o exigències de rendibilitat més moderades, de forma que els projectes puguin continuar tramitant-se i no es perdin les inversions en nova generació elèctrica renovable, malgrat que la instal·lació encara no estigui finalitzada.

Si aquesta norma s'adoptés per la via ordinària, molts projectes es perdrien, ja que ens trobem a un moment de preus extraordinàriament baixos i alguns inversors han manifestat la voluntat de sortir de manera immediata, i fins i tot alguns ja han materialitzat el seu desistiment. En concret, ja han renunciat, des del 2023, un total de 70 projectes, que sumen 800,3 MW.

3. Impacte pressupostari.

Les mesures previstes per aquesta proposta de Decret Llei no tenen impacte pressupostari.

4. Conclusió

Per tot això, es conclou que el projecte de decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya s'ajusta als requisits de l'article 64 de l'EAC, que habilita el Govern per adoptar disposicions legislatives sota la forma de decret llei: la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

La directora general d'Energia

Marta
Morera
Marcé - DNI [REDACTED]
[REDACTED]
(TCAT)

Signat digitalment
per Marta Morera
Marcé - DNI [REDACTED]
Data: 2025.06.02
17:13:19 +02'00'

INFORME JURÍDIC

Assumpte: Projecte de Decret Llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, pel qual es modifica el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme

I.- ANTECEDENTS

Se sotmet a informe d'aquesta Assessoria Jurídica el projecte de Decret Llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, juntament amb les memòries justificatives corresponents.

Aquest informe jurídic té caràcter preceptiu i s'emet de conformitat amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern i en relació amb l'article 4 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i l'article 16 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Així mateix s'ha seguit la Instrucció 1/2024, de la Direcció del Gabinet Jurídic, sobre els informes relatius a iniciatives normatives que se sotmeten a l'aprovació del Govern.

Per a la redacció d'aquest informe s'ha tingut en compte i s'ha analitzat la versió del projecte de Decret Llei de data 2 de juny de 2025, així com els informes justificatius signats per la directora general de l'Energia i la directora general d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura, ambdós de data 2 de juny de 2025.

El projecte de Decret Llei modifica el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables (article 2) i el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme (article 3) (en endavant, TRLU). En relació amb l'article 1 del projecte de Decret Llei i la modificació que inclou l'art. 2, l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, en data 2 de juny de 2025, ha emès el corresponent informe jurídic, atès que es correspon amb el seu àmbit competencial, d'acord amb els articles 14.1 i 94 del Decret 318/2024, de 17 de setembre, de reestructuració del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

Atès que no es deriva impacte pressupostari de les mesures a aprovar pel projecte de Decret Llei, la Direcció General de Pressupostos ha comunicat que no s'escau emetre l'informe d'impacte pressupostari per part d'aquesta Unitat.

II.- CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera.- Consideracions generals dels decrets lleis (marc normatiu, competència requisits i tramitació) i d'aplicació al projecte de Decret llei objecte de l'informe

En relació amb tot el referent a l'anàlisi del marc competencial, marc normatiu, pressupòsit habilitant, límits materials, control del decret llei i la seva aplicació en el decret llei objecte de l'informe, ens remetem i donem aquí per reproduïdes tots els elements de l'anàlisi inclosos en les consideracions jurídiques de l'informe jurídic que sobre aquest projecte de Decret llei ha emès, en data 2 de juny de 2025, l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, en concret, les consideracions jurídiques primera, segona i tercera.

Segona.- Contingut del projecte de Decret llei

En relació amb l'estructura i el contingut del projecte de decret llei, aquest consta d'una exposició de motius i una part dispositiva amb tres articles i una disposició final. Es constata que el seu contingut no incideix en cap de les matèries que, d'acord amb l'article 64 Estatut d'Autonomia de Catalunya, no poden ser objecte d'un decret llei.

Pel que fa a l'exposició de motius, recull el marc normatiu, justifica la necessitat extraordinària i urgent del decret llei i sintetitza el seu contingut, tant respecte a la modificació del TRLU com del Decret llei 16/2019, de 26 de novembre.

L'article 1, recull la possibilitat de declarar que els projectes d'instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, siguin declarats d'interès públic superior, d'acord amb el Reglament (UE) 2022(2577, del Consell, de 22 de desembre de 2022. Aquesta modificació ha estat objecte d'anàlisi a l'informe jurídic emès per l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient.

L'article 2 introdueix diverses modificacions en el Decret llei 16/2019, que han estat analitzades a l'informe jurídic de l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient.

L'article 3, modifica el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el TRLU, amb diferents mesures:

3.1 Modifica el títol i afegeix un apartat 1 bis a l'article 9 bis

Amb aquesta modificació es preveu, sense necessitat de modificar el corresponent planejament urbanístic municipal, la possibilitat de poder implantar instal·lacions

d'emmagatzematge mitjançant bateries en les zones que el planejament urbanístic ja destina a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica, sempre que es disposi del corresponent informe del organismes competents en matèria de riscos, instal·lacions que hauran de respectar la normativa urbanística i sectorial aplicable.

Aquesta possibilitat tal com s'ha justificat a l'exposició de motius del Decret Llei es fa necessària per permetre la seva instal·lació també en sòls classificats d'urbans, establint-se la seva assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial logístic o d'activitat econòmica.

Per coherència amb aquesta addició de l'apartat 1bis a l'article 9 bis, es fa necessari modificar el títol d'aquest article.

3.2 Modifica la lletra b) de l'apartat 5 bis de l'art. 34

La modificació determina que les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, ja siguin independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica, així com les seves infraestructures de connexió, també són serveis tècnics dintre del sistema d'equipaments comunitaris. Aquesta mesura, permet incorporar aquestes instal·lacions en els pressupòsits de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu a les instal·lacions autoritzables en sòl no urbanitzable.

3.3 Modifica la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 53

La modificació permet que les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries com a usos provisionals, entre d'altres, en els sòls urbanitzables delimitats o en els sòls urbanitzables no delimitats, sempre que no estiguin prohibits per la legislació i el planejament sectorials o el planejament territorial o urbanístic; en coherència, i en relació, amb la possibilitat ja contemplada en la citada lletra g) d'implantar-hi instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables.

Disposició final, concreta que l'entrada en vigor del decret Llei serà a l'endemà d'haver estat publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, la qual cosa resulta coherent amb l'instrument normatiu que s'està utilitzant.

Tercera.- Justificació de les mesures relatives a la modificació del TRLU

Respecte a la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de Decret Llei respecte a la modificació del TRLU, la seva exposició de motius dedica diversos paràgrafs a la justificació de les mesures introduïdes. A l'apartat II, analitza els motius pels quals la introducció de canvis en la tramitació urbanística i energètica resulta imprescindible per aclarir i dotar d'una major seguretat jurídica el marc normatiu de les bateries, de forma que es permeti accelerar la implementació amb totes les garanties per a tots els actors implicats. Així mateix, a l'apartat III es destaca la necessitat

d'incorporar a la normativa urbanística catalana el que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica, de forma que es limitin els motius d'objeccions jurídiques a les noves instal·lacions durant el procés de tramitació administrativa, la qual es facilitarà i accelerarà. Aquest reconeixement constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació, la qual cosa exposa de la forma següent:

En matèria urbanística, aquest reconeixement constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació en sòl no urbanitzable, i, alhora, permet introduir en la normativa urbanística la concreció de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica com a sistema urbanístic de serveis tècnics. Aquesta categorització permetrà aclarir les vies de tramitació dels projectes per a la implantació de les noves instal·lacions en sòl no urbanitzable, que en constitueix l'àmbit d'aplicació, i alhora agilitzarà la tramitació administrativa que correspongui. D'altra banda, també es proposa la modificació de la normativa urbanística en relació amb aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, supòsit en el qual se n'estableix l'assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic, de forma que es mantindrà la seva naturalesa de zona.

A més de la urgència d'aquestes mesures que ha posat en evidència l'incident del 28 d'abril de 2025, les declaracions d'emergència climàtica que han adoptat les institucions europees, estatals i el Govern de la Generalitat de Catalunya, les quals propugnen l'adopció de mesures urgents i estructurals per accelerar la transició energètica i mitigar els efectes del canvi climàtic mitjançant, entre altres, el desplegament d'instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable, també justifiquen l'adopció de les mesures que es proposen en aquest Decret llei.

D'altra banda, l'informe justificatiu emès per la directora general de la Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura, posa de relleu que la necessitat, davant la situació provocada per l'apagada general del 28 d'abril de 2025, d'accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i estabilitat del sistema elèctric que esdevenen imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per a augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, davant la constatació de què les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resilient davant apagades, de forma que aportin estabilitat i gestionabilitat a la xarxa. A més, en cas d'una hipotètica apagada, les bateries faciliten la recuperació del servei més ràpida, motiu pel qual es fa imprescindible la regulació i adequació de la seva implantació al territori.

L'informe justifica que per aconseguir aquest objectiu immediat i urgent, és precis adequar la normativa urbanística que regula la tramitació de les instal·lacions esmentades i dotar-la de les eines suficients i àgils, tot garantint la seguretat jurídica en

els seus procediments. Així, analitza cadascuna de les mesures que afecten al TRLU, i conclou que existeix congruència i relació directa de cadascuna d'elles respecte als objectius urgents que el Decret llei pretén assolir, de forma que totes són necessàries perquè és imprescindible adaptar, amb caràcter urgent, la normativa a fi i efecte que el mateix procediment administratiu que s'aplica a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica ubicades sobre terreny en sòl no urbanitzable, també es pugui aplicar a les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides, de tal forma que les mateixes puguin tramitar-se en els mateixos termes que les instal·lacions de generació.

La identificació per part de l'exposició de motius de la norma i de l'informe justificatiu emès per la Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura, s'adequa a la doctrina del Tribunal Constitucional i del Consell de Garanties Estatutàries, en explicitar de forma raonada la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat, indicant de forma clara i explícita els motius que justifiquen l'habilitació del Govern per aprovar el Decret llei.

III.- CONCLUSIÓ

D'acord amb tot l'anterior, s'informa favorablement per tal que continuï la tramitació del projecte de Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, pel que fa a les modificacions introduïdes en el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

Barcelona (en la data de la signatura electrònica)

Montse Polidura Navío

2025.06.02 16:06:16

+02'00'

Advocada en cap
Assessoria Jurídica

INFORME JURÍDIC SOBRE PROJECTE DE DECRET LLEI PEL QUAL ES MODIFICA EL DECRET LLEI 16/2019, DE 26 DE NOVEMBRE, DE MESURES URGENTS PER A L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA I L'IMPULS A LES ENERGIES RENOVABLES.

I. ANTECEDENTS

En data 29 de maig de 2025 la Direcció General d'Energia ha redactat el projecte de Decret llei pel qual es modifica el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

L'esmentat projecte de Decret llei ha d'ésser sotmès a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposa l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

El projecte de Decret llei té per objecte modificar el Decret llei 16/2019 d'impuls de les energies renovables amb l'objectiu d'adoptar les mesures necessàries per tal que l'impuls de les energies renovables s'assoleixi amb garanties. Cal que la producció d'energia eòlica i solar i el seu subministrament siguin suficientment flexibles per poder donar resposta a les variacions en la generació. Si el Decret llei 16/2019 tenia com a principal finalitat la simplificació de la regulació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica provinent de l'eòlica o de la solar fotovoltaica, aquest decret llei aprofundeix en aquesta finalitat de simplificació i alhora incideix en la definició del marc regulatori de l'emmagatzematge d'energia elèctrica procedent de les instal·lacions de generació d'energies renovables.

Aquest marc regulatori s'empara en diversos títols competencials de la Generalitat. El principal títol competencial és el relatiu a l'energia recollit en l'article 133 de l'EAC, però les modificacions introduïdes en el Decret llei 16/2019 incideixen també en els àmbits de competència de la Generalitat referits a urbanisme i medi ambient.

Aquest informe s'emet en relació amb les mesures que el projecte contempla en matèria d'energia i medi ambient. Les previsions referides a l'àmbit de l'urbanisme seran objecte d'informe per part de l'assessoria jurídica del departament.np

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera.- Marc competencial i marc normatiu

L'article 133 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria d'energia.

Aquesta competència inclou la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia i el foment i la gestió de les energies renovables i l'eficiència energètica. Com ha assenyalat el Tribunal Constitucional en la seva sentència 32/2016, de 18 de febrer, en aquesta matèria a l'Estat li correspon dictar les bases reguladores en el marc de l'article

149.1, apartats 13 i 25 de la Constitució i autoritzar les instal·lacions elèctriques quan el seu aprofitament afecti una altra comunitat autònoma o el transport d'energia surti del seu àmbit territorial (art. 149.1.22, l'abast del qual va ser analitzat en la STC 181/2013, de 23 d'octubre, FJ 4).

En definitiva en matèria d'energia, conflueixen en el nostre ordenament constitucional dos títols competencials específics de l'Estat: el de l'article 149.1.22 CE («[...] l'autorització de les instal·lacions elèctriques si l'aprofitament afecta una altra comunitat o si l'energia és transportada fora del seu àmbit territorial») i el de l'article 149.1.25 CE («Bases del règim miner i energètic»). A aquests dos títols, cal afegir-hi el més genèric de l'article 149.1.13 CE («Bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica»), que incideix també en l'àmbit de l'energia elèctrica.

Per la seva banda, l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia (art. 133.1 EAC), que inclou, entre altres, les submatèries següents: «La regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia, l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya i l'exercici de les activitats d'inspecció i control ».

El Consell de Garanties estatutàries, en els seus dictàmens 7/2014 i 6/2015, de 29 de desembre, sobre el Reial decret 900/2015, de 9 d'octubre, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de les modalitats de subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum ha analitzat l'abast de la competència estatal per a l'establiment de la normativa bàsica en matèria d'energia. Així ha indicat que:

“Als efectes del nostre Dictamen, i en relació amb els diferents àmbits materials que conformen la regulació del sector elèctric i sobre els quals es projecta la competència bàsica estatal, la doctrina constitucional inclou la determinació dels subjectes del sistema elèctric, la fixació de les principals directrius de les activitats destinades al subministrament d'energia, la planificació elèctrica i, de forma molt especial, la determinació d'un règim econòmic uniforme per a tot el territori espanyol (incloent-hi els actes de naturalesa executiva) i la garantia de la seguretat i la qualitat del subministrament (STC 18/2011, FJ 8; 4/2013, de 17 de gener, FJ 5).

Pel que fa l'assumpció de les competències en matèria d'energia per la Generalitat, en el dictamen 7/2014 es considera que:

“El legislador estatutari va dedicar un apartat específic a les activitats de distribució d'energia, separant-les de les corresponents a la producció, l'emmagatzematge i el transport, perquè va entendre que, en les primeres, les instal·lacions elèctriques transcorren íntegrament pel territori de Catalunya, i el seu aprofitament no afecta cap altra comunitat, aspectes aquests en què no actua la competència de l'Estat ex article

149.1.22 CE. Això significa que, en el cas contrari (instal·lacions en què l'aprofitament afecta una altra comunitat, o en què el transport de l'energia surt de l'àmbit territorial de Catalunya), la Generalitat no té competència pròpia de regulació, llevat de les que puguin resultar de les funcions previstes als apartats c (desplegament de normes complementàries de qualitat dels serveis de subministrament) i d (foment i gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica) del mateix article 133.1 EAC.”

Pel que fa a les competències executives en el dictamen anterior es deixa constància que:

“Així mateix, la Generalitat exerceix les seves funcions executives sobre el sector elèctric de Catalunya de forma general, llevat dels casos excepcionals en què aquestes hagin de considerar-se complement imprescindible per garantir la consecució de la finalitat inherent a la norma bàsica, com hem dit anteriorment. Les dites funcions comprenen les activitats d'autorització, incloent-hi les d'inscripció i manteniment de registres i similars (a excepció de les que afecten les instal·lacions d'abast supraterritorial, abans esmentades), i activitats d'inspecció i de control sobre totes les instal·lacions existents a Catalunya. Sobre aquestes darreres, ens remetem al nostre DCGE 20/2014, abans mencionat (FJ 3.2).

En definitiva, en referència a l'àmbit de l'energia i més concretament el de l'energia elèctrica, la doctrina constitucional entén que el concepte de «bases», en sentit formal, comprèn les normes bàsiques amb rang legal sobre l'ordenació del sector elèctric, i també, de manera excepcional i d'acord amb la doctrina constitucional sobre el concepte material de bases, normes de caràcter reglamentari i actes de naturalesa executiva, especialment pel que fa al règim econòmic del sector (entre altres, STC 18/2011, de 3 de març, FJ 8).

Però ha admès que correspon a la Generalitat d'acord amb l'article 133 EAC el desplegament de les bases estatals a través de l'exercici de la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

És precisament, en base a aquesta competència que el projecte de Decret Llei, seguint el que estableix la normativa europea, declara que els projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió són projectes de interès públic superior, i incorpora una sèrie de canvis al Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, per tal de avançar en la simplificació dels procediments administratius aplicables per a la implantació d'instal·lacions d'energies renovables a Catalunya i definir els procediments aplicables a les instal·lacions d'emmagatzematge.

Aquesta regulació incideix també en les competències de la Generalitat en matèria de medi ambient, previstes a l'article 144 EAC. En aquets àmbit l'article 149.1.23 de la Constitució atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació bàsica de protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

Com ha indicat el Consell de Garanties Estatutàries la jurisprudència constitucional, ja des dels inicis, va sostenir que a l'Estat li corresponia dictar la normativa d'enquadrament general i a les comunitats autònomes no només la competència executiva, sinó també el desenvolupament legislatiu de la legislació bàsica, com també les normes addicionals de protecció (STC 64/1982, de 4 de novembre, FJ3) i que la legislació bàsica de l'Estat havia de tenir el caràcter d'ordenació de mínims (STC 170/1989, de 19 d'octubre FJ 2).

Consegüentment, la doctrina anteriorment esmentada afirma que les comunitats autònomes amb competències en medi ambient poden també portar a terme el desenvolupament de les bases estatals i l'adopció de normes addicionals de protecció tant per llei ordinària com per norma reglamentària, i amb plena eficàcia. Per la seva banda, la legislació bàsica estatal en cap cas pot arribar a un grau de detall tan elevat que «no permita desarrollo legislativo alguno de las Comunidades Autónomas con competencias en materia de medio ambiente, vaciándolas así de contenido» (STC 102/1995, FJ 8, reiterada en multitud de sentències posteriors)."

L'article 144.1 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou en tot cas, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat del medi ambient marí i aquàtic si no té per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims. Però inclou també la competència de la Generalitat per incidir en la regulació de l'avaluació d'impacte ambiental de projectes i no únicament en l'acte d'execució que deriva de l'avaluació ambiental dels projectes que es troben subjectes a l'exercici de les seves competències.

El Tribunal Constitucional ha determinat que correspon a l'Estat adoptar la legislació bàsica d'avaluació ambiental de projectes a l'empara de la competència que l'article 149.1.23 CE li reconeix per establir la legislació bàsica en matèria de medi ambient. Atès que ha caracteritzat l'avaluació ambiental com "*un instrumento de tutela ambiental fundamental y con un importante cariz procedimental [...] la evaluación ambiental se articula como un trámite completo y esencial para cohesitar el desarrollo económico con el deber de protección del medio ambiente que tienen todos los poderes públicos, conforme al artículo 45 CE, en aras de un desarrollo sostenible*" [FJ 3 d)]. En aquest mateix fonament ha indicat que: "*la normativa de evaluación ambiental no tiene por objeto regular los procedimientos administrativos ratione materiae de aprobación de un plan o proyecto, o de autorización de un proyecto en un ámbito competencial determinado, sino integrar en los mismos una serie de trámites y exigencias con fines exclusivamente tuitivos del medio ambiente*" (La STC 53/2017, de 11 de maig FJ 3 in fine).

A partir d'aquesta jurisprudència el TC va determinar l'abast de la competència estatal en matèria d'avaluació ambiental d'acord amb els criteris següents:

a) D'una banda, tots els preceptes que tendeixin directament a dotar d'efectivitat l'avaluació ambiental i siguin essencials a aquesta finalitat han de ser raonablement considerats com a normes bàsiques sobre protecció del medi ambient.

b) De l'altra, va dir no es poden considerar com a tals aquelles altres prescripcions que, sense detriment de la finalitat i eficàcia d'aquest instrument, siguin:

- i. Simples remissions o reiteracions de les regles de procediment administratiu comú o de les bases dictades a l'empara de l'art. 149.1.18 CE i que no tinguin una específica vocació tuitiva de protecció del medi ambient.
- ii. Les normes "complementàries o accessòries" d'aquelles altres que regulen els tràmits i requisits essencials de la avaluació ambiental. Aquestes normes complementàries o accessòries poden ser adoptades per les Comunitats Autònomes per regular les avaluacions dels seus plans, programes o projectes en l'exercici de les seves competències respectant en tot cas les regles del procediment administratiu comú i les bases del règim jurídic de les administracions públiques adoptades per l'Estat ex art. 149.1.18, i sense perjudici de les disposicions bàsiques adoptades a l'empara de l'article 149.1.23 CE.

En exercici de les competències descrites i de la competència en matèria d'urbanisme, el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables va establir una sèrie de mesures urgents per encarar l'emergència climàtica amb diversos elements que permetien incrementar de manera efectiva la producció d'energia mitjançant energies renovables, simplificant les tramitacions administratives necessàries per eliminar els obstacles que poguessin posar en perill l'assoliment dels objectius en matèria de mitigació del canvi climàtic, la transició energètica. Aquesta norma va ser objecte de modificació pel Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables, distribuïdes i participades per afavorir la participació dels actors locals i el consens del territori, per delimitar amb major concreció els criteris aplicables a l'ocupació del sòl agrari i per millorar l'eficàcia de la seva aplicació.

Posteriorment, el Decret Llei 5/2022, de 17 de maig, de mesures urgents per contribuir a pal·liar els efectes del conflicte bèl·lic d'Ucraïna a Catalunya i d'actualització de determinades mesures adoptades durant la pandèmia de la COVID-19, va declarar d'urgència per raons d'interès públic els projectes de generació mitjançant energies renovables i va establir mesures per flexibilitzar la implantació de plantes solars i fotovoltaïques en sòl agrícola o forestal.

Finalment, la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023 va introduir modificacions puntuals pel que fa a la declaració d'urgència i a la tramitació dels projectes d'energies renovables.

Aquest és el marc normatiu sobre el que es projecta la iniciativa.

Segona. El pressupòsit habilitant i els límits materials dels decrets llei i la seva aplicació en el decret llei objecte de l'informe

1.- El pressupòsit habilitant, els límits materials i el control dels decrets llei en la doctrina del TC i del CGE.

Els decrets llei es configuren en l'àmbit constitucional i estatutari com unes normes amb rang de Llei que no procedeixen del poder legislatiu, sinó de l'exercici que fa el Govern d'una funció normativa de rang de Llei.

La previsió dels decrets llei s'introdueix en l'EAC en l'article 64 de l'EA en termes molt similars als de la CE quan regula, en el seu article 86, els decrets lleis estatals.

Pel que fa als decrets llei, l'article 64 de l'EAC estableix el següent:

- “1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets dels deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.
2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.
3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.”

També l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pugui dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

Pel que fa als requisits que han de concórrer per poder adoptar un decret llei, ens trobem, d'una banda la concurrència d'un pressupòsit habilitant del decret llei: la necessitat extraordinària i urgent, i d'altra banda, el decret llei no pot tenir per objecte les matèries excloses de l'àmbit material del decret llei.

A més, en la mesura que el decret llei comporta una excepció a la atribució del poder legislatiu al parlament no només està sotmès a límits materials sinó que l'article 64 EAC el dota de caràcter provisional ja que el sotmet a la convalidació del Parlament de Catalunya en un termini peremptori com a condició indispensable per al manteniment de la seva vigència.

En efecte, com indica l'apartat 2 de l'article 64, *els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.*

El Tribunal Constitucional ha resumit en nombroses sentències (per totes, les SSTC 34/2017, FJ 3, i 14/2020, FJ 2) la doctrina constitucional elaborada en relació amb el pressupost que habilita al Govern per aprovar normes provisionals amb rang de llei.

D'aquesta doctrina en deriva que: i) els termes “extraordinària i urgent necessitat” no constitueixen una clàusula o expressió buida de significat dins la qual el marge d'apreciació política del Govern es mou lliurement sense cap restricció, sinó un veritable límit jurídic a l'actuació mitjançant decrets llei; ii) l'apreciació de la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent constitueix un judici polític que correspon efectuar al Govern (titular constitucional de la potestat legislativa d'urgència) i al Congrés o als parlaments autonòmics (titulars de la potestat de convalidar, derogar o tramitar el text com a projecte de llei) però alhora admet que correspon al TC controlar que aquest judici polític no desbordi els límits del que és manifestament raonable, sense que això comporti que el TC pugui suplantar els òrgans constitucionals o estatutaris que intervenen en l'aprovació i la convalidació dels decrets lleis; i iii) aquest control extern es concreta en la comprovació que el Govern hagi definit, de manera explícita i raonada, una situació d'extraordinària i urgent necessitat que necessiti una resposta normativa amb rang de llei, i que, a més, n'hi hagi una connexió de sentit entre la situació definida i les mesures adoptades per fer-hi front.

A més, en relació amb els decrets llei autonòmics, el TC admet que, encara que la Constitució no ho prevegi, res impedeix que el legislador estatutari pugui atribuir als governs autonòmics la potestat de dictar normes provisionals amb rang de llei, sempre que els límits formals i materials als quals es trobin sotmeses siguin, com a mínim, els mateixos que la Constitució imposa al decret llei estatal (entre altres, SSTC 93/2015, FFJJ 3 a 6; 104/2015, FJ 4; 38/2016, FJ 2, i 105/2018, FJ 3, entre altres).

Però malgrat admetre el decret llei autonòmic, la doctrina del TC ha sostingut, també, que, en fer la valoració conjunta de factors que implica el control extern del pressupost que habilita a acudir al decret llei, un factor important a tenir en compte és el menor temps que requereix tramitar un projecte de llei en un parlament autonòmic (atès el seu caràcter unicameral), que

pot fer possible que les situacions de necessitat siguin ateses mitjançant l'aprovació de lleis, sense que sigui necessària la intervenció extraordinària de l'executiu (STC 93/2015, FJ 6, reiterada, entre d'altres, per la STC 157/2016, FJ 5).

Pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, el TC (entre d'altres, STC 48/2015) conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, es constata un límit jurídic a l'actuació mitjançant decret llei: la identificació pel Govern de manera explícita i raonada, de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; que ha de quedar reflectida en l'exposició de motius i en la memòria o informe que acompanyi el projecte de decret llei (1), i la connexió de sentit o relació d'adequació entre el pressupòsit habilitant i les mesures que es contenen en la norma (2), de manera que han de guardar una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar; i per últim, l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat (3).

Iniciarem l'examen d'aquests límits pel relatiu a l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat (3). La doctrina del Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, CGE) i la jurisprudència del TC han perfilat la distinció entre el caràcter extraordinari(i) i l'element d'urgència (ii). Seguint aquest criteri, a continuació s'examinen separatament la doctrina sobre els dos trets distintius de la necessitat que emparen jurídicament la intervenció del decret llei com a norma en rang de llei.

Així, pel que fa a la necessitat extraordinària del decret llei (i), ha estat entesa per la doctrina del Tribunal Constitucional i del CGE com l'existència d'una situació excepcional, conjuntural i de difícil previsió que requereix una intervenció normativa immediata i amb força de llei per part del poder executiu amb l'objectiu de fer front a determinats objectius de governabilitat (STC 137/2011, FJ 4, i DCGE 15/2014, FJ 2.3).

Així, es considera que és suficient, en relació amb l'abast de la necessitat, que aquesta s'origini en les tasques concretes i habituals del Govern i que no cal que siguin necessitats extremes o absolutes (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5). A més, la jurisprudència constitucional ha mantingut invariablement que l'apreciació del caràcter excepcional que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, aquella pertoca al Govern corresponent.

Finalment, i per tal de completar l'anàlisi de la necessitat extraordinària, cal fer una breu referència a la nota de la imprevisibilitat com a característica necessària de la situació excepcional que fonamenta l'aprovació d'un decret llei. En aquest punt, la jurisprudència constitucional ha acollit un criteri flexible. Així, la STC 39/2013 (FJ 5), fent referència a

jurisprudència anterior, estima que *“la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concurra efectivamente la excepcionalidad de la situación”* (STC 1/2012, FJ 6), pues *“lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurran”* (SSTC 11/2002, FJ 6; y 68/2007, FJ 8)».

Pel que fa a la necessitat urgent del decret llei (ii), aquest element està vinculat, tant en la jurisprudència constitucional com en la doctrina del CGE, a la impossibilitat d'aprovar la regulació extraordinària mitjançant el procediment legislatiu ordinari o d'urgència; és a dir, es posa en relleu que els objectius pretesos per aquesta normativa no s'assolirien si s'hagués de seguir l'opció d'aprovar una llei parlamentària.

Així, el TC entén que *“el fin que justifica la legislación de urgencia no es otro que subvenir a “situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que por razones difíciles de prever requieran una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes”* (per totes, STC 137/2011, FJ 4).

Per la seva banda, el CGE indica que *“el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa”* (DCGE 15/2014, FJ 2.3, que es remet al DCGE 7/2010, FJ 3 i 4).

En aquests dictàmens del CGE es posa de manifest que en el Parlament català es preveuen procediments legislatius destinats a facilitar la celeritat en la tramitació d'iniciatives legislatives governamentals, com són el procediment d'urgència i el de lectura única (art. 107 i 138 Reglament del Parlament, respectivament), factor a tenir en compte en el moment de valorar la necessitat de la urgència d'una norma de rang legal emanada del Govern.

En definitiva, el CGE, acollint la doctrina el TC, té declarat, respecte als requisits del caràcter extraordinari i urgent, al FJ 2 del seu Dictamen 1/2012:

“el caràcter extraordinari ha estat acceptat quan està connectat a situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social» i que la urgència «es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules d'assolir la finalitat desitjada o cercada mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives”

Com s'ha dit, el primer requisit que estableix l'article 64 EAC és la concurrència del pressupòsit habilitant per tal que el Govern pugui dictar el decret llei, això és, que es doni el cas d'una necessitat extraordinària i urgent.

D'acord amb la jurisprudència constitucional, la competència per apreciar, amb un marge raonable, si ens trobem davant una situació extraordinària i urgent correspon al Govern.

També ha matisat la jurisprudència constitucional (STC 29/1982) que l'extraordinària i urgent necessitat no es pot concretar en una clàusula tan genèrica que doni al Govern un marge d'apreciació tan ampli que no tingui cap tipus de restricció.

D'acord amb la doctrina del CGE, l'objectiu de la regulació governamental ha de ser, doncs, garantir la preservació de l'interès general que, com a tal, requereix una resposta urgent del Govern, sens perjudici dels controls subsegüents del Parlament, del que eventualment pugui efectuar el Tribunal Constitucional i, lògicament, també del que realitzi el CGE en exercici de la seva funció consultiva.

Per finalitzar, hem de fer esment a la connexió de sentit o la congruència entre les mesures adoptades per la norma i la finalitat perseguida per aquesta (2). En altres paraules, a la idoneïtat de la regulació que s'adopta mitjançant la legislació provisional per fer front a la situació extraordinària i urgent que motiva l'aprovació del decret llei.

El TC ha determinat en analitzar aquesta segona dimensió del pressupost habilitant que les mesures aprovades han de guardar una "connexió de sentit" amb la situació de necessitat extraordinària i urgent (STC 29/1982, FJ 3) o, dit altrament, "*una relación directa o de congruencia con la situación a la que se trata de hacer frente*" (STC 182/1997, FJ 3).

En particular, la doctrina del TC ha establert una doble perspectiva per valorar-la: el contingut, d'una banda, i l'estructura, de l'altra, de les disposicions incloses al decret llei controvertit. Així, en la STC 29/1982, FJ 3, el TC va excloure aquelles disposicions "*que, pel seu contingut i de manera evident, no guardin cap relació, directa ni indirecta, amb la situació que es tracta d'afrontar i, molt especialment, aquelles que, per la seva estructura mateixa, independentment del contingut, no modifiquen de manera instantània la situació jurídica existent*".

La doctrina del CGE dictada amb relació a aquest element es pot trobar recollida, entre altres, en el DCGE 6/2012, FJ 2, on recorden que el pressupòsit habilitant també exigeix una "correspondència" de congruència amb la regulació que incorpora el decret llei. Així, amb cita de doctrina constitucional (STC 1/2012, FJ 6, 7 i 11), es diu que "*una adecuada connexió de sentit [...] no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, l'eficàcia o la bondat tècnica*".

de les mesures adoptades, sinó únicament com l'existència d'un vincle raonable entre aquestes i la situació que exigeix l'acció normativa reformadora”.

Per finalitzar la anàlisi de la doctrina del TC i del CGE respecte als límits del ús del Decret Llei, ens hem de referir als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar a l'adoptar un decret Llei.

L'article 64.1 de l'EAC diu que *“no poden ser objecte de decret Llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat”.*

Cal advertir, novament, que la doctrina del TC, ha declarat que els límits materials que han de respectar els decrets Llei autonòmics són, a més dels que pugui afegir o regular de manera més estricta l'estatut d'autonomia, com a norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma, els consignats a l'art. 86.1 CE.

L'article 86.1 CE preveu com a límits materials a la regulació per decret Llei: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat (i), els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el Títol I (ii), al règim de les comunitats autònomes (iii) ni al dret electoral general (iv).

En relació amb les matèries esmentades a l'article 86, el TC ha assenyalat que la clàusula restrictiva "no podran afectar" ha de ser entesa de manera tal que ni redueixi al no res el decret Llei, que és un instrument normatiu previst per la Constitució, ni permeti que per decret Llei es reguli el règim general dels drets, deures i llibertats de l'Estat o es vagi en contra del contingut o elements essencials d'algun d'aquests drets (STC 111/1983) o dels elements estructurals essencials o generals de l'organització i el funcionament d'institucions estatals bàsiques (sí altres aspectes accidentals o singulars de les mateixes, STC 60/1986).

2.- L'aplicació de la doctrina del TC i del CGE en el decret Llei objecte de l'informe

Un cop analitzats els requisits i límits dels decrets Lleis en la doctrina del TC i del CGE cal passar a analitzar la seva aplicació al projecte de decret Llei objecte d'aquest informe.

Pel que fa la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de decret Llei sotmès a informe, convé recordar que pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, la doctrina del Tribunal Constitucional conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, es constata un primer límit jurídic a l'actuació mitjançant decret Llei: la necessària identificació pel Govern de manera explícita i raonada, de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; que

ha de quedar reflectit en l'exposició de motius i en la memòria que acompanyi el projecte de decret llei.

El decret llei s'adequa a aquesta doctrina ja que, tant en l'exposició de motius, que incorrectament es defineix com preàmbul, com en l'informe justificatiu de la directora general d'Energia, que hauria d'estar signat, es manifesten els motius que justifiquen l'habilitació del Govern per aprovar el Decret llei.

Es diu al preàmbul del Decret llei que :

I. El passat 28 d'abril de 2025, a les 12:33, es va produir una apagada elèctrica massiva que va afectar tota Catalunya, la resta de l'Estat espanyol i també Portugal. El tall de subministrament va paraitzar temporalment la vida social i econòmica, afectant notablement el transport ferroviari de metro, trens i tramvia, com el transport per carretera, per la interrupció del funcionament dels semàfors i altres elements electrònics de senyalització. Les indústries, els comerços i la majoria d'edificis d'oficines també van haver d'aturar la seva activitat arran de la manca de subministrament elèctric, així com també per la caiguda dels serveis de telecomunicacions.

(...)

Amb l'objectiu de poder minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les que cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquest tres objectius.

(...)

Finalment, un sistema energètic segur passa per obtenir l'energia de fonts autòctones, de forma que es redueixi la dependència de combustibles que venen de fora de les fronteres de la Unió Europea i que estan sotmesos al risc de tensions geopolítiques, tal com va quedar palès amb la pujada extrema del preu del gas natural arrel de la invasió russa d'Ucraïna al febrer del 2022. Pel contrari, les energies eòlica, solar i hidràulica, en tant que fan servir el vent, el sol i l'aigua, permeten generar energia de forma local, tot reduint la dependència energètica. Així mateix, un sistema

energètic segur ha de garantir el subministrament de qualitat, mitjançant les renovables, l'emmagatzematge, les xarxes intel·ligents i la gestió de la demanda.

En conclusió, el model energètic català, per ser competitiu, sostenible i segur, ha d'avançar cap a un sistema energètic 100% renovable, en la línia del que planteja la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, que estableix l'objectiu que el consum elèctric de Catalunya provingui de les energies renovables en un 50% l'any 2030 i un 100% l'any 2050, en el marc de la transició energètica cap a un model renovable, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

(...)

Sens perjudici de les mesures que es puguin adoptar a nivell europeu i estatal per fer més resiliència la xarxa elèctrica i reforçar els tallafocs per tal que una incidència en algun punt de la xarxa no causi una apagada general com la del 28 d'abril de 2025, Catalunya té competències per incidir en la reducció dels riscos de desconexió del sistema elèctric i per estimular el desenvolupament d'elements de gestionabilitat d'aquest sistema energètic, establint un marc regulatori clar i eficient que permeti dotar de seguretat jurídica la tramitació d'aquests projectes.

Un element clau per la gestionabilitat del sistema són les bateries, que permeten emmagatzemar energia i també serveixen com a sistema de recolçament en cas d'interrupció del subministrament. Les bateries redueixen el risc d'apagada al sistema elèctric, poden funcionar en illa en cas d'apagada per tal que el consumidor continuï disposant de subministrament d'energia elèctrica, i en cas de bateries de certa mida, poden contribuir a la recuperació del subministrament elèctric del sistema en cas d'apagada. És per això que es fa imprescindible aclarir i dotar d'una major seguretat jurídica el marc normatiu de les bateries, regulant la seva tramitació urbanística i energètica, de forma que les empreses desenvolupadores dels projectes, els Ajuntaments i la ciutadania tinguin un marc normatiu clar que no generi cap dubte respecte de la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions i que permeti accelerar la seva implementació amb totes les garanties per tots els actors implicats”

Es constata que la concurrència d'aquests motius justificatius també és objecte de valoració en l'informe que acompanya al projecte de Decret Llei.

El segon requeriment que faculta per al ús del decret Llei vinculat a la urgència és la Impossibilitat de poder procedir, en aquest cas, a la modificació de la Llei mitjançant un projecte de Llei tramitat pel procediment legislatiu ordinari o d'urgència; és a dir, es posa en relleu que els objectius pretesos per aquesta normativa no s'assolirien si s'hagués de seguir l'opció d'aprovar una Llei.

Aquesta possibilitat ha estat analitzada durant la tramitació del decret llei objecte d'aquest informe. El reglament del Parlament contempla la possibilitat de tramitació parlamentària de projectes de llei mitjançant tramitacions urgents o la tramitació per lectura única; que si bé són tramitacions que podrien ajustar-se a una modificació legislativa com la que es preveu dur a terme, són tramitacions que no permeten que s'aprovin les mesures esmentades amb la immediatesa necessària.

No ho permeten ja que l'elaboració i l'aprovació d'un projecte de llei, ni que es tramités directament en el Ple per modalitat de lectura única - amb els requisits procedimentals que comporta, especialment en la seva fase de tramitació administrativa com a avantprojecte-, no permetria aprovar la regulació prevista en un termini prudencial, la qual cosa obstaculitzaria l'obtenció de resultat perseguit que és protegir el sistema energètic català per evitar o minimitzar una situació de risc que no era previsible quan es va aprovar el Decret llei que ara és objecte de modificació, però que s'ha produït. Tant el preàmbul del decret llei com l'informe justificatiu posen de manifest que la situació actual del sistema energètic és de fragilitat i vulnerabilitat, com han demostrat els fets recents, per la qual cosa cal adoptar mesures urgents per enfortir aquest sistema i evitar situacions de col·lapse com les viscudes fa pocs dies.

Per tant cal adoptar mesures per consolidar l'aposta per les energies renovables i reduir els riscos de desconexió del sistema elèctric que deriven de la necessitat de disposar d'instal·lacions que permetin la "gestionabilitat" de l'energia produïda per les instal·lacions de energia eòlica i solar. Per fer-ho cal que el Decret llei 16/2019 es modifiqui per tal de clarificar i facilitar la tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica.

El preàmbul i l'informe justificatiu recullen els problemes i les febleses del sistema elèctric i la necessitat de donar-li major resiliència, transmetent un missatge clar als promotors d'aquestes instal·lacions de la prioritat que suposa per a l'Administració l'impuls definitiu a les energies renovables i, especialment a les instal·lacions d'emmagatzematge, per a l'assoliment d'un sistema capaç de fer front als reptes de futur i prevenir situacions com la que es va generar amb l'apagada del passat 28 d'abril.

La modificació del Decret llei 16/2019 requereix una complexa tramitació administrativa abans que el projecte de llei entri al Parlament per la seva aprovació.

Només un cop efectuada la tramitació dels avantprojectes de llei i valorades les aportacions rebudes durant la tramitació, el Govern pot demanar la tramitació urgent del projecte de llei o la seva tramitació pel procediment de lectura única i s'inicia la tramitació parlamentària.

Aquesta complexa tramitació dels avantprojectes de llei abans de la seva tramitació parlamentària impossibilitaria, encara que el Parlament adoptés la decisió de tramitar-la a

través d'un procediment de tramitació parlamentària àgil, assolir l'objectiu perseguit que es disposar d'instal·lacions d'energia renovables suficients per fer front a la demanda energètica interna i d'instal·lacions d'emmagatzematge per prevenir o pal·liar eventuais nous episodis de desconexió, en el més breu termini possible.

Per finalitzar, hem de fer esment a la necessària connexió de sentit o la congruència entre les mesures adoptades per la norma i la finalitat perseguida per aquesta. En altres paraules, la idoneïtat de la regulació que s'adopta mitjançant la legislació provisional per fer front a la situació extraordinària i urgent que motiva l'aprovació del decret llei.

De nou la exposició de motius i l'informe es refereixen a aquesta necessària connexió entre la finalitat buscada i, en aquest cas, la modificació normativa que es proposa mitjançant el decret llei.

Es constata que l'informe justificatiu de la directora general d'Energia aborda la congruència o relació directa entre les mesures contingudes al projecte i la situació que cal afrontar amb aquestes mesures.

El primer apartat de informe justificatiu considera que la declaració d'interès públic superiors dels projectes de renovables i emmagatzematge, "permetrà limitar els motius per plantejar objeccions jurídiques" i accelerarà la seva tramitació.

No sembla que sigui aquesta la finalitat de la previsió ja que la finalitat no és limitar les objeccions jurídiques sinó establir un criteri de prioritat en els diferents interessos que concorren que permeti l'aprovació i execució dels projectes energètics que, això no obstant, hauran de complir determinades condicions. Entès en aquest sentit, com a mesura d'impuls de les instal·lacions de generació d'energia renovables, incloses les instal·lacions d'emmagatzematge, la mesura es adequada per donar resposta a la necessitat que justifica l'aprovació del decret llei.

L'informe justificatiu es refereix també a la necessitat de clarificar i simplificar el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric, quan algunes de les modificacions que s'incorporen en el projecte del Decret llei no es limiten a simplificar o clarificar el procediment, sinó a preveure mesures que afavoreixen les plantes solars o eòliques que tenen un magatzem híbridat i, per tant, son congruents amb la finalitat del projecte de decret llei.

De fet la segona finalitat de la norma seria precisar el procediment de tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge que es divers en funció de si aquesta instal·lació està híbridata amb instal·lacions eòliques o fotovoltaïques, en aquesta cas, d'acord amb l'article 6, es tramita pel procediment integrat que preveu el Decret llei 16/2019.

En canvi si la instal·lació d'emmagatzematge que disposa d'autorització energètica està associada amb una activitat que requereix d'autorització ambiental, la modificació de l'autorització es considera una modificació no substancial de l'autorització sense efectes sobre les persones o el medi ambient. Per fer-ho s'incorpora al decret llei una disposició addicional, la quarta.

I finalment, si és una instal·lació independent, s'opta per aplicar la normativa estatal i, per tant, un procediment que no integra el procediment energètic amb el procediment urbanístic ni amb l'ambiental. Això no obstant, per evitar duplicitats en la tramitació es preveu que l'avaluació ambiental portada a terme en el procediment energètic, tingui també efectes en el procediment urbanístic, llevat que s'hagin produït canvis en el projecte. En aquets sentit, s'incorpora la disposició addicional cinquena.

A més, com indica l'informe justificatiu, amb la modificació de la definició de parcs eòlics i plant solar situades sobre el terreny en sòls classificats com no urbanitzables, que fa l'article 6.1, es preveu que les instal·lacions tant de producció, com d'emmagatzematge de fins a 500 kW de potència resten exemptes d'autorització administrativa prèvia la qual cosa permet accelerar el procediment administratiu actualment vigent per a instal·lacions amb potencia compresa entre 100 kW i 500 kW, que permetrà augmentar el parc d'instal·lacions de generació i d'emmagatzematge d'energia elèctrica en petites unitats esteses arreu del territori susceptibles subministrar energia elèctrica al seu entorn, millorant la resiliència del conjunt davant una caiguda del sistema elèctric general.

Amb aquesta mateixa finalitat d'afavorir la tramitació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries es preveu que no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge per al requisit d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que s'ha presentat una oferta de participació local i que tampoc es computa la superfície ocupada per accessos i les línies d'evacuació –que es major en el cas que incorporin una instal·lació híbrida d'emmagatzematge- a efectes de tramitar la declaració d'utilitat pública (articles 9 bis 1 i 14.3).

La tercera finalitat agrupa mesures que tenen per finalitat facilitar la implementació de les instal·lacions de generació d'energia renovables .

Es tracta de les mesures següents:

a) la mesura prevista a l'apartat 2 de l'article 2 que té per objecte facilitar l'emplaçament de les plantes solars fotovoltaïques en sol agrari quan s'acredita que no disposa d'una dimensió que permeti l'espai d'una explotació agrícola viable (article 9.4. d))

b) la que té per objecte reduir el termini d'informació pública i de avaluació de les al·legacions formulades, prevista a l'apartat 2.5 (article 15 apartats 2 i 5).

c) la mesura que té per objecte modificar l'article 23 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, per permetre que els promotors puguin traspasar les seves autoritzacions a un tercer que tingui capacitat financera suficient o exigències de rendibilitat més moderades, de forma que els projectes puguin continuar tramitant-se i no es perdin les inversions en nova generació elèctrica renovable, malgrat que la instal·lació encara no estigui finalitzada.

Si aquesta norma s'adoptés per la via ordinària, molts projectes es perdrien, ja que ens trobem a un moment de preus extraordinàriament baixos i alguns inversors han manifestat la voluntat de sortir de manera immediata, i fins i tot alguns ja han materialitzat el seu desistiment. En concret, ja han renunciat, des del 2023, un total de 70 projectes, que sumen 800,3 MW.

Pel que fa a les mesures detallades en les lletres a) i b) que són mesures de simplificació de la tramitació, no han estat justificades ni en la memòria ni en l'exposició de motius.

Per tot això, s'entén que al preàmbul del projecte de Decret Llei i a l'informe es justifica només parcialment, de conformitat amb els criteris de la jurisprudència constitucional i de la doctrina del CGE, la concurrència dels elements habilitats per l'ús pel Govern d'un decret llei.

Però en analitzar la doctrina del TC i del CGE respecte dels decrets lleis ens hem referit també als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar a l'adoptar un decret llei.

L'article 64.1 de l'EAC diu que *"no poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat"*.

Cal advertir, novament, que la doctrina del TC, ha declarat que els límits materials que han de respectar els decrets llei autonòmics són, a més dels que pugui afegir o regular de manera més estricta l'estatut d'autonomia, com a norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma, els consignats a l'art. 86.1 CE.

L'article 86.1 CE preveu com a límits materials a la regulació per decret llei: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat (i), els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el Títol I (ii), al règim de les comunitats autònomes (iii) ni al dret electoral general (iv).

És evident que la proposta normativa no incideix ni afecta la llistat de matèries que la CE i l'EAC exclou del decret llei. Aquest extrem també es justifica en l'informe justificatiu.

Tercera. Procediment de tramitació del projecte de Decret Llei

Els requisits per a la tramitació i aprovació dels projectes de decret Llei es preveuen en l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, en els termes següents:

“2. La tramitació d'un decret Llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret Llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret Llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret Llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern”.

Ens referirem en primer lloc a la competència del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica per a la tramitació del Projecte de decret Llei.

D'acord amb el Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit relatiu a la política i la planificació territorial i l'urbanisme i l'energia, l'impuls de les energies renovables i el medi natural i la biodiversitat.

D'aquest conjunt normatiu en deriva la competència del Departament per a promoure la modificació del text del Decret Llei 16/2019.

L'exercici d'aquesta competència normativa mitjançant la proposta d'un projecte de decret Llei és du a terme, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, amb la formulació d'un informe justificatiu de la seva necessitat extraordinària i urgent que certifica que les mesures

proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, de data 12 de febrer de 2025.

Així mateix, haurà de consta a l'expedient una comunicació del secretari general del Departament adreçada al secretari de Govern, comunicant l'inici de la tramitació del Projecte de decret llei, tal com exigeix l'article 38.2 de l'esmentada Llei 13/2008.

A més, el projecte s'ha de sotmetre's a l'aprovació del Govern i, pel que fa al Consell Tècnic, en el cas dels projectes de decret llei el seu dictamen no és preceptiu d'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, que preveu que el Consell Tècnic examina i delibera en relació amb els projectes de disposicions normatives que hagi de ser sotmesos a l'aprovació del Govern, tret dels projectes de decret llei.

Finalment, d'acord amb el que també estableix l'article 64 de l'EAC, el Decret llei haurà de ser validat expressament pel Parlament.

Quarta. Contingut del Projecte de decret llei

Pel que fa a l'estructura i contingut del Projecte de decret llei, aquest consta d'una exposició de motius, tres articles dues disposicions addicionals i una disposició final.

L'article 1 recull de manera expressa la possibilitat oberta pel Reglament (UE) 2022/2577, del Consell, de 22 de desembre de 2022, pel qual s'estableix un marc per a accelerar el desplegament de les energies renovables, de declarar que els projectes d'instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, siguin declarats d'interès públic superior per tal que aquests projectes es puguin acollir a les excepcions específiques que recull la legislació mediambiental i permetre, en determinades circumstàncies, les instal·lacions d'energies renovables encara que això suposi una afectació de les espècies, si s'adopten les mesures compensatòries necessàries per restablir el seu bon estat.

L'article 2 recull diverses modificacions de Decret llei 16/2019 que van encaminades als objectius que es detallen a continuació:

a) La modificació de l'article 6.1 pretén establir de manera clara que les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries que estan associades o híbrides a parcs eòlics o a plantes solars fotovoltaïques es tramiten pel procediment conjunt regulat en el decret llei i que l'autorització energètica, l'avaluació ambiental i la tramitació urbanística es porten a terme a través d'un procediment unificat i coordinat. També exclou d'autorització

administrativa prèvia les instal·lacions tant eòliques com fotovoltaïques de potència superior a 500 kW, de manera que sigui més àgil la seva implantació.

b) La modificació de l'article 9.3 té com a objectiu i facilitar la implantació de plantes solars fotovoltaïques de manera compatible amb l'activitat agrària. Així és manté el criteri general que s'han d'implantar en sòls de capacitat agrícola III i IV, però s'admet la seva implantació en sòls de capacitat agrològica de categories I i II en els supòsits que es tracti de parcel·les on no sigui viable l'explotació agrícola i amb l'adopció de mesures compensatòries.

c) La tramitació conjunta de les instal·lacions d'energies renovables amb les instal·lacions híbrides d'emmagatzematge mitjançant bateries no ha de suposar un major obstacle ni majors càrregues per a aquestes activitats. Per això es modifica l'apartat 1 de l'article 9 bis de manera que la superfície de la instal·lació d'emmagatzematge no es computi als efectes d'assolir la disponibilitat de més del 50% dels terrenys privats sobre els quals es projecte la instal·lació.

d) En una línia similar a l'anterior es matisa que la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació no es computa als efectes d'acreditar haver arribat a un acord amb el 85% dels propietaris per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització administrativa. Aquest objectiu s'aconsegueix amb la modificació de l'article 14.3.

e) Amb l'objectiu d'agilitzar la tramitació administrativa de les instal·lacions d'energies renovables, es modifica l'article 15.2 per establir per a tot tipus de projectes un període d'informació pública de 30 dies.

f) Es modifica també l'article 15.5 es redueix el termini que s'atorga la persona promotora, als departaments competents en matèria d'urbanisme, paisatge i avaluació ambiental per que formulin les seves observacions a les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública. En la memòria (es justifica/no es justifica) la reducció d'aquest termini. En qualsevol cas es troba a faltar una previsió en el sentit que les persones que han presentat al·legacions en el tràmit d'audiència i d'informació pública tenen dret a obtenir de l'Administració una resposta raonada, d'acord amb l'article 83.3 de la Llei 39/2015 de l'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques.

g) Una altra deficiència que s'ha detectat en el sistema d'autoritzacions actuals és que en moltes ocasions els promotors acaben desistint dels projectes a causa de les circumstàncies del mercat elèctric. Aquesta circumstància posa en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de les energies renovables per a l'any 2030, per aquest motiu s'introdueix una

modificació encaminada a facilitar la transmissió dels projectes. Fins ara per poder transmetre l'autorització energètica era necessari disposar de l'autorització de posada en marxa definitiva, circumstància que dificultava les transmissions. Amb la modificació de l'article 21 s'obre la possibilitat que inversors amb més visió de futur es puguin fer càrrec de projectes en tràmit d'autorització i conservar així la tramitació feta fins el moment de la transmissió.

L'addició de la disposició addicional quarta té com a objectiu facilitar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge en activitats industrials que disposen d'autorització o llicència ambiental. Aquest objectiu s'aconsegueix establint que les modificacions en les instal·lacions per implantar l'emmagatzematge es considerin modificacions no substancials sense conseqüència per a les persones ni per al medi ambient, de manera que no estan subjectes a cap tramitació administrativa des del punt de vista de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de Prevenció i control ambiental de les activitats, i únicament s'han de fer constar en les actes d'inspecció ambiental o control periòdic.

La disposició addicional cinquena clarifica el règim jurídic aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents i estableix que l'avaluació ambiental que s'hagi efectuat en el tràmit de l'autorització energètica té també efectes en el procediment urbanístic i no cal repetir el tràmit, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.

La disposició final preveu l'entrada en vigor immediata de la norma, cosa que es considera adequada tenint en compte el tipus de disposició de què es tracta.

III.- CONCLUSIÓ

Analitzat el Projecte de decret llei pel qual es modifica el Decret-lei 16/2019, de 26 de novembre, s'informa favorablement per tal que es continuï la seva tramitació, si bé es considera necessari que tant l'exposició de motius com la memòria justificativa es modifiquin amb l'objecte de justificar la necessitat i urgència de les mesures de simplificació que recull la modificació de l'article 9.3, referida a les afectacions agràries, i l'article 15, referit a Informació pública i consultes, en els seus apartats 2 i 5.

Neus París

Advocada de la Generalitat

2025.06.02

10:52:51

+02'00'

Neus París

Advocada de la Generalitat

2025.06.02

10:31:32 +02'00'

Catalina Cerdà

Advocada de la Generalitat